

Pracownia SPATIUM Monika Jabłońska
ul. Nasienna 19, 10-816 Olsztyn, tel. 609-789-098

OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA - ARCHITEKTURA I REWITALIZACJA
KRAJOBRAZU - PLANOWANIE PRZESTRZENNE I URBANISTYKA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA TERENU PRZY UL. W. LEONHARDA W OLSZTYNIE

AUTORZY OPRACOWANIA:

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

MGR INŻ. PAWEŁ JABŁOŃSKI

OLSZTYN – KWIECIEŃ 2016 r.

SPI S TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PROJEKTOWANĄ ZMIANĄ A PLANU OBOWIĄZUJĄCYM.....	9
1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	10
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	20
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	21
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	21
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	21
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	30
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	31
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	31
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	31
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	36

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	43
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	43
12. PODSUMOWANIE.....	44
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	44

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:1000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA TERENU UL. W. LEONHARDA
W OLSZTYNIE”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXXVI/643/13 Rady Miasta Olsztyna z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu przy ul. W. Leonharda w Olsztynie.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 przytoczonej ustawy prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2016 poz. 353 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Organ opiniujący powinien mieć na względzie, że niniejsza Prognoza oddziaływania na środowisko *Projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu ul. W. Leonharda w Olsztynie* odnosi się do terenu objętego obowiązującym planem miejscowym pn.: *Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego CENTRUM SPORTOWEGO przy Al. M. J. Piłsudskiego w Olsztynie* uchwalonym Uchwałą Nr XXIV/436/12 Rady Miasta Olsztyn z dnia 27 czerwca 2012 r. Ustalenia projektu planu mają na celu wprowadzenie nowych uregulowań respektujących wymogi ochrony przyrody i środowiska.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOS.411.51.2013.MT.1 z dnia 28 czerwca 2013 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.46.2013.SG z dnia 14 czerwca 2013 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu ul. W. Leonharda w Olsztynie.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Opracowania ekofizjograficzne dotyczące analizowanego terenu – wykonane przez Pana E. Chuć z Olsztyna.
- „Opinia geotechniczna odnośnie warunków gruntowo-wodnych na obszarze projektowanego stadionu, parkingów, galerii handlowej, zlokalizowanych u zbiegu ulic Leonarda i Piłsudskiego” wykonana w październiku 2010 r. przez Zakład Geologiczny „GEOL” z Olsztyna.
- Bieszczad S., Sobota J. pod red. „Zagrożenia, ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczo-rolniczego”, Wyd. Akademia Rolnicza we Wrocławiu, Wrocław 1999 r.
- Engel Z. „Ochrona środowiska przed drganiem i hałasem”, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2001 r.
- Maciak F. „Ochrona i rekultywacja środowiska”, Wyd. SGGW, Warszawa 1999 r.
- Konecka-Betley K., Czępińska-Kamińska D., Janowska E. „Systematyka i kartografia gleb”, Wyd. SGGW, Warszawa 1999 r.
- Juda-Rezler K. „Oddziaływanie zanieczyszczeń powietrza na środowisko”, Oficyna Wyd. Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2000 r.
- Wysocki C., Sikorski P. „Fitosocjologia stosowana”, Wyd. SGGW, Warszawa 2002r.

- Seneta W., Dolatowski J. „Dendrologia”, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2008 r.
- Mayer J., Schwegler H., „Wielki atlas drzew i krzewów”, Wyd. Delta, Warszawa.
- Pott E., „Ptaki”, Wyd. Delta, Warszawa.
- Herczek A., Gorczyca J., „Płazy i gady Polski”, Wyd. Kubajak, Krzeszowice 2004 r.
- red. Kiryjow J., „Tereny zieleni jako przedmiot planowania miejscowego”, Wyd. SGGW, Warszawa 2005 r.
- Borowski J., Ile warte są drzewa w mieście, Architektura krajobrazu, 2010r.
- K. Lossow i in. Jeziora Olsztyna. Stan troficzny zagrożenia, Olsztyn 2005r.
- Nowakowski, Dulisz, Lewandowski „Ptaki Olsztyna”; EISet Olsztyn 2006r.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetycznej, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik graficzny.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Prognoza sporządzana była etapowo i polegała na ocenie poszczególnych, kolejno powstających wariantów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wprowadzaniu do nich możliwych poprawek.

1.2.CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu.

Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie.

Każda prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko zawiera oceny hipotetyczne, oparte bardziej na prawdopodobieństwie i zasadach logicznego myślenia niż na konkretnych wyliczeniach dla realizowanych w przyszłości zamierzeń. Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu przy ul. W. Leonharda w Olsztynie w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji projektu planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; ostatni, czwarty zawiera ustalenia końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział 1 – Przepisy wstępne, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - wyjaśnienie pojęć użytych w treści uchwały,
- Rozdział 2 – Ustalenie dotyczące wszystkich terenów objętych planem, zawierający:
 - oznaczenia symboli literowych i opis przeznaczenia terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, oraz wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony środowiska i przyrody oraz zasad ochrony i kształtowania krajobrazu,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej,
 - opis ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania,
 - opis ustaleń dotyczących granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych,
 - opis ustaleń dotyczących zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości,
 - opis ustaleń dotyczących szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,
 - opis ustaleń dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
 - opis ustaleń dotyczących stawki procentowej stanowiącej podstawę do określenia opłaty (...),
 - opis ustaleń dotyczących organizacji imprez masowych,
 - opis sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
 - opis dopuszczalnego dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenu i użytkowania istniejących obiektów,
 - ustaleń dotyczących inwestycji celu publicznego w rozumieniu przepisów art. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- Rozdział 3 – Ustalenia szczegółowe – karty terenu, zawierający:
 - karty terenów dla poszczególnych terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi i oznaczonymi symbolami,
- Rozdział 4 – Postanowienia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Podstawowym celem projektu planu jest stworzenie prawnych i przestrzennych warunków dla realizacji programów inwestycyjnych na terenie położonym w mieście Olsztynie, a także zapewnienie ochrony cennych zasobów przyrodniczych i kulturowych obszaru.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenu i warunków jego zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju określonych w projekcie planu funkcji oraz przyrodniczych terenu.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące jednostki funkcjonalno – przestrzenne przeznaczone pod:

- 1) Tereny sportu i rekreacji (US1, US2)
- 2) Tereny zabudowy usługowej (U)
- 3) Tereny placu przestrzeni publicznej (PPP)
- 4) Tereny zieleni urządzonej (ZP)
- 5) Tereny dróg publicznych (KD1, KD2, KG, KZ)
- 6) Teren parkingu (P).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określa się przeznaczenie podstawowe i/lub dopuszczalne terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza przeznaczenie funkcjonalne, które jest przeważające na danym terenie, zarówno w zakresie powierzchni zabudowy, jak i kubatury,
- przeznaczenie dopuszczalne – oznacza przeznaczenie terenu, które uzupełnia przeznaczenie podstawowe, w zakresie i na warunkach określonych w ustaleniach szczegółowych planu, lub występuje zamiennie.

W granicach obszaru objętego projektem planu w celu ochrony wartości przyrodniczo – krajobrazowych wprowadzono ważne zasady zagospodarowania polegające między innymi na:

- Ustaleniu zasad realizacji obiektów małej architektury, umieszczania tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń.
- Nakazie stosowania rozwiązań systemowych obejmujących różne elementy małej architektury, tworzące spójnie zagospodarowaną przestrzeń terenów zieleni, otoczenia budynków, terenów komunikacji.
- Zakazie realizacji boksów garażowych.
- Określeniu zasad lokalizacji miejsc postojowych dla rowerów.
- Zakazie lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².
- Dopuszczeniu organizacji imprez masowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Nakazie realizacji infrastruktury technicznej zgodnie z zasadą: elementy naziemne i nadziemne infrastruktury realizować jako elementy harmonijnie wkomponowane w zagospodarowanie terenu i zabudowę.
- Nakazie zachowania w możliwie jak największym zakresie istniejącej zieleni, ze szczególnym uwzględnieniem zespołu zieleni w rejonie północnej elewacji basenu, stanowiącej zielony łącznik między placem publicznym a parkiem im. J. Kusocińskiego.
- Zakazie lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem zaplecza budowy, obiektów wystaw i imprez oraz obiektów dopuszczonych ustaleniami szczegółowymi wg kart terenów.
- Nakazie odprowadzania ścieków bytowych z budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi do miejskiej kanalizacji sanitarnej, w oparciu o istniejący system kanalizacji komunalnej. W przypadku prowadzenia usług gastronomicznych, ścieki, przed wprowadzeniem do miejskiej kanalizacji sanitarnej należy podczyścić w separatorze tłuszczów. Nakazie odprowadzania ścieków komunalnych poprzez system kanalizacji sanitarnej do oczyszczalni ścieków „Łyna”.
- Nakazie zagospodarowania odpadów zgodnie z właściwymi uchwałami Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn.
- Nakazie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do systemu kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji; wody opadowe i roztopowe z pozostałych powierzchni w granicach nieruchomości należy odprowadzić do gruntu, po uprzednim rozpoznaniu

wodochłonności podłoża; dla nawierzchni utwardzonych należy stosować materiały i technologie umożliwiające wsiąkanie wód w podłoże; w przypadku braku możliwości odprowadzenia wód do gruntu, należy odprowadzać je do sieci kanalizacji deszczowej.

- Nakazie zaopatrzenia w wodę obiektów budowlanych z istniejącej sieci wodociągowej, poprzez jej rozbudowę, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych.
- Ustaleniu dopuszczalnych poziomów hałasu dla chronionych terenów zainwestowanych odpowiednio do obowiązujących rozporządzeń wykonawczych do ustawy prawo ochrony środowiska: dla terenów US, U, P – jak dla terenów w strefie śródmiejskiej; dla terenów ZP, PPP – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.
- Nakazie zaopatrzenia w ciepło projektowanej zabudowy z sieci cielnej lub z indywidualnych źródeł ciepła, przy stosowaniu do celów grzewczych i technologicznych paliwa charakteryzującego się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosowania do ich spalania urządzeń charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności; dopuszcza się także rozwiązania wykorzystujące energię elektryczną lub odnawialne źródła energii.
- Nakazie zaopatrzenia w gaz przewodowy z istniejącej sieci gazowej niskiego lub średniego ciśnienia poprzez jej rozbudowę; należy zachować normatywne odległości projektowanych obiektów i urządzeń od sieci gazowej, na podstawie właściwych przepisów.
- Nakazie zaopatrzenia w energię elektryczną z istniejącej sieci elektroenergetycznej po rozbudowie i przebudowie; stacje transformatorowe i rozdzielnice elektryczne należy umieszczać w liniach rozgraniczających dróg, na terenach zabudowy, zieleni lub wbudować w istniejącą lub projektowaną zabudowę; zapewnić dojazd ciężkim sprzętem i dostępność eksploatacyjną; linie elektroenergetyczne należy projektować jako podziemne.
- Nakazie zaopatrzenia odbiorców w łącza telefoniczne z istniejącej sieci telekomunikacyjnej zgodnie z przepisami odrębnymi; linie telekomunikacyjne należy projektować jako podziemne; rozdzielnice telekomunikacyjne należy umieszczać w liniach rozgraniczających dróg, zieleni lub wbudować w istniejącą lub projektowaną zabudowę.
- Ustaleniu minimalnej liczby miejsc do parkowania dla poszczególnych obiektów.
- Wprowadzeniu zapisu, że zagospodarowanie terenu objętego projektem planu powinno być podporządkowane wymogom ochrony ilościowej i jakościowej wód podziemnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 Olsztyn.
- Dopuszczeniu dotychczasowego zagospodarowania terenu i użytkowania istniejących obiektów, do momentu zagospodarowania terenu zgodnie z planem, z możliwością etapowania inwestycji.

W ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że dojazdy do terenu objętego planem należy realizować z istniejących, przyległych do obszaru opracowania ulic: al. M. J. Piłsudskiego i ul. W. Leonharda, poprzez drogi dojazdowe, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących dróg pożarowych; wyjazd z basenu oraz drogi pożarowe dopuszcza się na terenie PPP i ZP.

W granicach terenu objętego projektem planu wyznaczono tereny przestrzeni publicznych tj.: teren zieleni urządzonej oznaczony symbolem ZP; teren placu przestrzeni publicznej oznaczony symbolem PPP, tereny dróg publicznych oznaczone symbolami KD, KG i KZ, ogólnodostępne ciągi komunikacji pieszej i ciągi komunikacji pieszo-rowerowej oraz ogólnodostępny obszar związany z obiektami użyteczności publicznej, w tym zagospodarowanie terenu wokół obiektów sportowych, np. przestrzeń wokół stadionu tzw. promenada.

W granicach obszaru objętego projektem planu do zadań dla realizacji celów publicznych zaliczono budowę i utrzymanie:

1. publicznych obiektów sportowych;
2. dróg publicznych, placu przestrzeni publicznej, ciągów pieszych, dróg rowerowych;
3. parku (ZP);
4. obiektów i urządzeń transportu publicznego i łączności publicznej;
5. zewnętrznych sieci, obiektów i urządzeń technicznego uzbrojenia terenu w zakresie zaopatrzenia w wodę, energię i gaz oraz odprowadzania ścieków i wód opadowych.

1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PROJEKTOWANĄ ZMIANĄ PLANU A OBOWIĄZUJĄCYM PLANEM

PROJEKT ZMIANY PLANU pod nazwą: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA TERENU PRZY UL. W. LEONHARDA W OLSZTYNIE		OBOWIĄZUJĄCY PLAN pod nazwą: ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CENTRUM SPORTOWEGO PRZY AL.M.J. PIŁSUDSKIEGO W OLSZTYNIE	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
US1	Tereny sportu i rekreacji.	PU	Parking z usługami.
		UH	Handel i usługi.
		PPP	Plac przestrzeni publicznej.
		US	Stadion piłkarski.
		KD2	Drogi.
US2	Tereny sportu i rekreacji.	Z11	Zieleń izolacyjna.
		US	Stadion piłkarski.
U	Teren zabudowy usługowej.	UH	Handel i usługi.
PPP	Plac przestrzeni publicznej.	US	Stadion piłkarski.
		PPP	Plac przestrzeni publicznej.
		UH	Handel i usługi.
ZP	Zieleń urządzona.	Z11	Zieleń izolacyjna.
		US	Stadion piłkarski.
		ZP	Zieleń parkowa.
		PPP	Plac przestrzeni publicznej.
P	Teren parkingu.	Z12	Zieleń izolacyjna.
		US	Stadion piłkarski.
		PU	Parking z usługami.
		KD2	Drogi.

KD1	Teren dróg publicznych.	KD1	Drogi.
KZ	Teren dróg publicznych.	KZ	Drogi.
KG	Teren dróg publicznych.	KG	Drogi.
-----	-----	KW1	Zjazdy.
		KW2	Zjazdy

1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr VII/164/15 z dnia 27 maja 2015 r.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to:

- określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym,
- rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025”,
- wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i jednocześnie strategiczny składnik zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa rekomenduje się następujące zasady i działania w kształtowaniu ładu przestrzennego:

- a) Uwzględnianie problematyki przywrócenia i kształtowania ładu przestrzennego jako priorytetu w samorządowych dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych.
- b) Określenie w dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych, działań w zakresie kształtowania ładu przestrzennego oraz warunków realizacji tych działań.
- c) Przyjęcie, że każda działalność zmieniająca przestrzeń powinna być warunkowana pozytywnym jej wpływem na ład przestrzenny lub co najmniej nie powinna zagrażać ładowi przestrzennemu i ładowi ekologicznemu.

Przyjmuje się ustalenia, działania i zasady dla realizacji kierunku:

- 1) Dążenie do uporządkowania różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz harmonii między nimi, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju – tak w wymiarze planistycznym, jak i realizacyjnym, poprzez:
 - a. Podjęcie działań łagodzących negatywne skutki nierozważnego zainwestowania.
 - b. Prowadzenie kompleksowych działań estetyzujących przestrzeń miejską oraz podmiejską, w tym ochrona przed agresywnymi reklamami.
 - c. Całościowe kształtowanie nowych zespołów urbanistycznych, uwzględniające także ich spójność z systemami ekologicznymi.
 - d. Racjonalne wykorzystanie przestrzeni – preferowanie optymalnego jej zagospodarowania.

- e. Dbłość o harmonijne komponowanie i wysoką jakość terenów przestrzeni publicznej.
 - f. Określanie rzeczywistych potrzeb terenowych pod budownictwo mieszkaniowe w dokumentach planistycznych. Dążenie do ograniczenia nieuzasadnionego przeznaczania terenów pod budownictwo mieszkaniowe, dostosowanie wielkości tych terenów do dynamiki demograficznej gminy.
 - g. Zapobieganie nadmiernej ekspansji terenów zabudowanych miast i wsi poza jednostki osadnicze.
 - h. Przeciwdziałanie powstawaniu oraz łagodzenie konfliktów funkcji w przestrzeni, w szczególności funkcji gospodarczych z funkcjami ekologiczną i rolniczą.
 - i. Dostosowanie intensywności zagospodarowania rekreacyjnego do cech środowiska przyrodniczego i jego chłonności inwestycyjnej i turystycznej.
 - j. Dążenie do ustawicznego podnoszenia standardów przestrzennych i użytkowych zagospodarowania terenów rekreacyjnych.
 - k. Ochronę przed dysharmonijnym zainwestowaniem i zagospodarowaniem terenów, nie wprowadzanie w krajobrazie obcych, dominujących elementów technicznych (dominant), powodujących obniżenie jakości przestrzeni.
 - l. Ochronę przestrzeni województwa przed realizacją dysharmonijnych obiektów technicznych energetyki wiatrowej, zaburzających ład przestrzenny.
 - m. Wprowadzanie zieleni komponowanej o funkcji osłonowej wokół obiektów technicznych zakłócających harmonię w krajobrazie.
 - n. Dążenie do zwiększania pokrycia powierzchni województwa miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, stanowiącymi podstawowe narzędzie kształtowania ładu w „grze o przestrzeń”. Ograniczanie zagospodarowania terenu, na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, będących w znacznej części przyczyną powstawania chaosu przestrzennego.
 - o. Zachowanie i ochronę wyróżniających cech przestrzeni stanowiących o tożsamości miejsca, takich jak osie widokowe, naturalne dominanty, cechy rzeźby terenu, panoramy i widoki wieloplanowe.
- 2) Podniesienie świadomości społecznej dotyczącej diagnozy stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka. Dążenie do uzyskania wysokiego stopnia partycypacji społecznej w procesach gospodarowania przestrzenią, poprzez powszechne uświadomienie realnego wpływu mieszkańców na kształtowanie ładu przestrzennego:
- a. Umożliwienie mieszkańcom pełnej dostępności do informacji dotyczącej prac nad dokumentami planistycznymi, także przy wykorzystaniu technik informatycznych.
 - b. Włączenie mieszkańców w proces kształtowania i utrzymania ładu przestrzennego, stworzenie mechanizmów umożliwiających i ułatwiających uczestnictwo na każdym etapie procesu zagospodarowania.
 - c. Dążenie do wypracowania tzw. „dobrych praktyk” ułatwiających kształtowanie ładu przestrzennego na każdym poziomie zarządzania / gospodarowania przestrzenią (lokalnym i ponadlokalnym), zainteresowanie nimi zarówno samorządów, jak i mieszkańców.
 - d. Wykorzystanie różnych technik wizualizacji przy projektowaniu zagospodarowania struktur przestrzennych i rewitalizacji (rekultywacji) struktur istniejących w celu ochrony/odtworzenia ładu przestrzennego.
- 3) Utworzenie systemu monitorowania dynamiki działań i procesów w przestrzeni regionu w aspekcie oddziaływania na stan ładu przestrzennego poprzez opracowanie kompleksowej diagnozy ładu przestrzennego, stanowiącej płaszczyznę odniesienia dla obserwacji monitoringowej.

Na podstawie klasyfikacji ośrodków osadniczych wg KPZK 2030 oraz cech ośrodków osadniczych uwzględniających potencjał miast: demograficzny, usługowy i gospodarczy, miasto Olsztyn w hierarchii sieci osadniczej w województwie warmińsko-

mazurskim zostało wskazane jako ośrodek wojewódzki. Opracowanie planu miejscowego wpisuje się w działanie: *Dążenie do uzyskania wysokiej atrakcyjności przestrzeni miejskiej mającej wpływ na jakość życia mieszkańców.*

Obszar województwa Warmińsko-Mazurskiego należy do jednego z najbogatszych pod względem przyrodniczym regionów Polski, wyraźnie wyróżniającym się także w skali Europy. Efektywne i racjonalne korzystanie z dostępnych zasobów środowiska regionu stanowi kluczowy warunek rozwoju zrównoważonego, warunek konieczny dla dalszej poprawy jakości życia.

Analizowany projekt planu miejscowego wpisuje się w następujące ustalenia, działania i zasady w zakresie środowiska przyrodniczego i kulturowego:

- zrównoważone wykorzystanie zasobów,
- ochrona najcenniejszych zasobów środowiska kulturowego,
- uwzględnienie działań w zakresie zwiększania i ochrony bioróżnorodności w polityce przestrzennej i w dokumentach planistycznych,
- zachowanie, wzbogacanie i pielęgnację terenów zieleni w miastach, jako ostoi przyrody dużej różnorodności, istotnie poprawiających warunki zamieszkania,
- ograniczenie możliwości wprowadzania obcych krajobrazowo oraz agresywnych elementów i form zagospodarowania przestrzennego,
- ochronę walorów widokowych szczególnych elementów krajobrazu, takich jak panoramy miast historycznych, dominanty architektoniczne i urbanistyczne, zespoły sakralne oraz parkowo-rezydencjonalne, punkty widokowe, uwzględniającą także strefy wglądu na obszary o wysokich walorach krajobrazowych (...),
- ochronę przedpola ekspozycji istotnych elementów krajobrazu, np. poprzez ograniczanie wprowadzania zabudowy, reklam wielkoformatowych, ekranów dźwiękochłonnych, farm wiatrowych np.
- stosowanie zasady kontynuacji w zakresie „dobrego sąsiedztwa”, z utrzymaniem tradycji miejsca oraz wykluczeniem rozwiązań dysharmonijnych,
- zintegrowane podejście do gospodarowania terenami podnoszące efektywność w tworzeniu zielonej infrastruktury,
- zwiększenie reżimów gospodarowania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, odpadowej, rolnictwa i leśnictwa, lokalizowania ferm hodowlanych oraz funkcjonowania zakładów produkcyjno-usługowych w szczególności na obszarach, na których brak jest izolacji poziomów użytkowych wód podziemnych od powierzchni,
- realizację systemów kanalizacji sanitarnej i budowę lub modernizację oczyszczalni zapewniających odpowiedni stopień oczyszczania ścieków,
- zmniejszanie emisji niskiej z palenisk domowych poprzez zamianę paliw węglowych na paliwa niskoemisyjne,
- rozbudowę zbiorowych systemów zaopatrzenia w energię cieplną,
- zachowanie bezpiecznych odległości pomiędzy urządzeniami będącymi źródłem promieniowania elektromagnetycznego, a obiektami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi i zwierząt.

Plan województwa Warmińsko-Mazurskiego realizowany będzie między innymi poprzez uwzględnianie jego ustaleń w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2011 – 2014 Z UWZGLĘDNIENIEM PERSPEKTYWY NA LATA 2015 – 2018.

Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ekologicznej Państwa w województwie warmińsko-mazurskim, określającym zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców.

Program składa się z 4 podstawowych części obejmujących:

1. ogólną charakterystykę województwa (rozdział 2),

2. ocenę stanu zasobów środowiska, jego zagrożeń oraz stanu infrastruktury ochrony środowiska (rozdział 3),
3. założenia i uwarunkowania realizacji *Programu* (rozdział 4),
4. cele i priorytety ekologiczne *Programu*, harmonogram, środki realizacji (rozdziały 5-7),
5. zasady monitoringu *Programu* (rozdział 8).

Celem strategicznym *Programu* (...) jest ochrona zasobów naturalnych, poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Głównymi wyznaczonymi priorytetami i kierunkami działań są:

- I. Doskonalenie działań systemowych.
- II. Zapewnienie ochrony i racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych.
- III. Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Analizowany projekt planu miejscowego wpisuje się w następujące założenia kierunkowe Programu:

Priorytet I. Doskonalenie działań systemowych:

Kierunek: Uwzględnianie aspektów ekologicznych w planowaniu przestrzennym poprzez:

- Uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań ochrony środowiska, gospodarki wodnej i ochrony przeciwpowodziowej, w szczególności wynikających z opracowań ekofizjograficznych, prognoz oddziaływania na środowisko.
- Uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wyników monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie walorów przyrodniczych, jakości powietrza i wód oraz zagrożenia hałasem.

Priorytet II. Zapewnienie ochrony i racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych:

Kierunek: Ochrona przyrody i krajobrazu:

- Monitoring i uzupełnianie inwentaryzacji siedlisk i gatunków we wszystkich typach ekosystemów.
- Dokonywanie oceny aktualnych i potencjalnych zagrożeń dla zachowania różnorodności biologicznej.

Kierunek: Ochrona różnorodności przyrodniczej w krajobrazie miejskim:

- Zachowanie, powiększanie i pielęgnacja terenów zielonych w miastach, jako obszarów rekreacji i ostoi przyrodniczych,
- Wprowadzanie do zieleni miejskiej nasadzeń rodzimych gatunków drzew i krzewów przy stopniowej eliminacji gatunków obcych.

Kierunek: Ochrona zasobów wód podziemnych

- Identyfikacja i weryfikacja głównych obszarów zasilania wód podziemnych i odpowiednie ich zagospodarowanie.
- Ustanowienie obszarów ochrony słabo izolowanych zbiorników wód podziemnych i stref ochrony ujęć wód oraz ich właściwe użytkowanie.

Kierunek: Ochrona powierzchni ziemi:

- Przeciwdziałanie erozji gleb poprzez wprowadzanie trwałej pokrywy roślinnej oraz stosowanie odpowiednich zabiegów agrotechnicznych.
- Zapobieganie ruchom masowym ziemi i ich skutkom.

Priorytet III: Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego

Kierunek: Poprawa jakości powietrza:

- Redukcja emisji SO₂, NO_x i pyłu drobnego z procesów wytwarzania energii poprzez likwidację lokalnych kotłowni o dużej emisji i rozbudowę sieci ciepłowniczej, zamianę kotłowni węglowych na obiekty niskoemisyjne, instalowanie wysokosprawnych urządzeń ciepłowniczych i budowę nowoczesnych sieci ciepłowniczych, prowadzenie kontroli prawidłowości eksploatacji urządzeń energetycznych, zmniejszanie zapotrzebowania na energię: stosowanie energooszczędnych technologii w gospodarce, dokonywanie termomodernizacji budynków.
- Instalowanie wysokosprawnych urządzeń ciepłowniczych i budowę nowoczesnych sieci ciepłowniczych.
- Ograniczenie emisji ze środków transportu poprzez: poprawę jakości dróg i organizacji ruchu kołowego.

Kierunek: Poprawa jakości wód:

- Rozbudowa sieci kanalizacyjnych.

- Osiąganie wymaganych prawem norm jakości ścieków oczyszczonych.
- Wyposażenie istniejących sieci kanalizacji deszczowej w urządzenia podczyszczające oraz budowa systemów kanalizacji deszczowej na terenach zurbanizowanych.

Kierunek: Doskonalenie systemu gospodarki odpadami:

- Realizacja złożeń realizacja *Planu gospodarki odpadami dla województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011-2016.*

Kierunek: Ograniczanie oddziaływania hałasu i pól elektromagnetycznych:

- Uwzględnianie w planowaniu przestrzennym ochrony przed hałasem, stosownie do wymogów ustawy *Prawo ochrony środowiska*, między innymi poprzez właściwe kształtowanie przestrzeni urbanistycznej.
- Ocena stanu akustycznego dróg i linii kolejowych, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne.

Projekt planu poprzez ustalone zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska i przyrody oraz zasady ochrony i krajobrazu kulturowego, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, zasady obsługi w zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej wpisuje się w cele i założenia Programu ochrony środowiska województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2011 – 2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015 – 2018.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA DLA MIASTA OLSZTYN NA LATA 2011-2014 Z PERSPEKTYWA DO ROKU 2018.

Program ochrony środowiska jest opracowaniem kompleksowo przedstawiającym politykę ekologiczną miasta, będącym równocześnie aktualnym źródłem informacji o ekologicznych uwarunkowaniach, a także spisem konkretnych zadań i zaleceń dla organów miasta oraz wszystkich jednostek korzystających ze środowiska.

Program ochrony środowiska określa:

- Ogólną charakterystykę i ocenę zasobów oraz walorów środowiska przyrodniczego miasta,
- Stan i tendencje przeobrażeń środowiska przyrodniczego,
- Podstawowe źródła przeobrażeń środowiska przyrodniczego,
- Ograniczenia i szanse rozwoju miasta wynikające ze stanu i przeobrażeń środowiska łącznie z rankingiem zagrożeń ekologicznych,
- Cele i kierunki działań w zakresie ochrony środowiska na następne lata,
- Zadania inwestycyjne i pozainwestycyjne Olsztyna w zakresie ochrony środowiska,
- Zestawienie kosztów realizacji programu i dokonanie oceny źródeł finansowania programu,
- Harmonogram realizacji programu,
- Metody kontroli, monitorowania skutków realizacji programu i oceny realizacji zamierzonych celów,
- Uwarunkowania realizacyjne Programu, jego wdrożenie i monitoring.

Naczelną zasadą przyjętą w przedmiotowym programie jest zasada zrównoważonego rozwoju w celu umożliwienia lepszego zagospodarowania istniejącego potencjału Olsztyna (zasobów środowiska, surowców naturalnych, obiektów, sprzętu, jak i ludzi oraz wiedzy). Kompleksowość zagadnień ochrony środowiska, a także zakres przeobrażeń na terenie Olsztyna wymusiły wyznaczenie określonych celów średniookresowych i priorytetowych, a także sprecyzowanie konkretnych zadań z zakresu wielu aspektów ochrony środowiska.

Analizowany projekt planu wpisuje się w następujące cele określone w Programie:

- Planowanie przestrzeni Miasta Olsztyn zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, ze szczególnym uwzględnieniem walorów przyrody ożywionej i nieożywionej.
- Wzmocnienie systemu zarządzania środowiskiem oraz podniesienie świadomości ekologicznej społeczeństwa.
- Ochrona dziedzictwa przyrodniczego i racjonalne wykorzystanie zasobów przyrody
- Ograniczenie uciążliwości hałasu komunikacyjnego.
- Poprawa jakości komponentów środowiska przyrodniczego, przede wszystkim powietrza atmosferycznego i wód powierzchniowych.

STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2025.

(Uchwała Nr XXVIII/553/13 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 25.06.2013 r. z późn. zm. w sprawie przyjęcia Strategii rozwoju społeczno gospodarczego województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2025).

Cel główny strategii *Spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy, przy czym:*

- spójność ekonomiczna oznacza wzrost gospodarczy umożliwiający osiągnięcie i utrzymanie przez województwo udziału własnego w produkcji krajowym brutto na poziomie co najmniej 3%,
- spójność przestrzenna to włączenie się województwa (formalne i jakościowe) do głównej sieci infrastruktury transportowej w Polsce oraz w transeuropejską sieć korytarzy transportowych,
- spójność społeczna rozumiana jest jako tworzenie miejsc pracy i wzrost przedsiębiorczości (oferta nowych miejsc pracy skierowana zostanie przede wszystkim do ludzi młodych z uwagi na ich naturalną aktywność, mobilność, otwartość na zdobywanie nowych kwalifikacji), a także poprawę warunków życia ludności (w szczególności dostępu do usług publicznych) zbliżającą do standardów życia występujących w Unii Europejskiej.

Strategia wskazuje, że problemy dotyczące gospodarki, zasobów ludzkich oraz infrastruktury i aspektów przestrzennych najbardziej widoczne są na obszarach wiejskich, które jednocześnie pozbawione są wielu atutów decydujących o możliwościach oddolnego pobudzania rozwoju.

Poprawa spójności wewnętrznej województwa warmińsko – mazurskiego oznacza wyrównywanie dysproporcji rozwojowych we wszystkich aspektach: ekonomicznym, przestrzennym i społecznym. Dotyczy to warunków rozwoju przedsiębiorczości i promocji, tworzenia nowoczesnej infrastruktury technicznej i warunków do zdobywania współczesnej wiedzy. Całość tych działań ukierunkowana będzie na powstawanie miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia oraz poprawę poziomu życia mieszkańców zarówno miast, jak i wsi.

Strategia rozwoju województwa warmińsko – mazurskiego w horyzoncie 2025 r. wskazuje trzy priorytety, które w szerokim rozumieniu obejmują całość zjawisk społeczno – gospodarczych włącznie z relacjami ze środowiskiem przyrodniczym:

- Priorytet 1 Konkurencyjna gospodarka. Cele operacyjne priorytetu *konkurencyjna gospodarka* przewidują wzrost konkurencyjności poprzez podnoszenie poziomu technologiczno-organizacyjnego oraz polepszanie jakości produktów i usług, w tym wspieranie transferu technologii i innowacji, poprawę i rozwój jakości produkcji i usług, rozwój odnawialnych źródeł energii oraz wspieranie rozwoju leśnictwa i gospodarki leśnej, systemu produkcji żywności wysokiej jakości i potencjału turystycznego.
- Priorytet 2 Otwarte społeczeństwo. Cele operacyjne priorytetu *otwarte społeczeństwo* przewidują różnorodną i dostępną edukację ekologiczną, zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, wzrost atrakcyjności bazy sportowo-rekreacyjnej oraz poprawę jakości i ochronę środowiska (utrzymanie dobrego stanu i jakości wód, poprawę jakości i ochronę powierzchni ziemi, poprawę jakości i ochronę powietrza oraz zachowanie walorów krajobrazowych).
- Priorytet 3 Nowoczesne sieci. Cele operacyjne priorytetu *nowoczesne sieci* przewidują rozwój komunikacji wodnej i rozwój zintegrowanego transportu publicznego w ośrodkach miejskich, rozwój sieci nośników energii, udział w tworzeniu ponadregionalnych powiązań sieciowych w zakresie kreowania wszechstronnego rozwoju obszarów leśno-pojeziernych i ponadregionalnych produktów turystycznych oraz rozwój monitoringu środowiska.

Przyjęcie projektu planu wpisuje się w oś priorytetową Otwarte społeczeństwo, gdzie wzrost aktywności społecznej będzie następował wskutek realizacji celu operacyjnego *poprawa jakości i ochrona środowiska – stosowanie zasady trwałego rozwoju wymaga ciągłego myślenia o środowisku przyrodniczym przez pryzmat przyszłych pokoleń. W tym celu przewidziane są działania z zakresu ochrony: wód, powierzchni ziemi, powietrza oraz zachowania walorów krajobrazowych.*

Projekt planu jest zgodny z założeniami osi priorytetowej Nowoczesne sieci, którego cel strategiczny *Wzrost liczby i jakości powiązań sieciowych* związany jest z realizacją poniższych zadań:

- A. zwiększenie zewnętrznej dostępności komunikacyjnej oraz wewnętrznej spójności – rozumiane w możliwie szerokim znaczeniu obejmujące: połączenia drogowe, kolejowe, lotnicze i wodne, a także sieci teleinformatyczne oraz infrastrukturę związaną z przejściami granicznymi;
- B. dostosowana do potrzeb sieć nośników energii – cel ten wynika z konieczności rozbudowy i modernizacji sieci gazowej, sieci energetycznej, sieci ciepłowniczej i wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Jego osiągnięcie wpłynie korzystnie na stan środowiska przyrodniczego oraz jakość życia w regionie;
- C. poprawa jakości i ochrona środowiska – redukcja emisji zanieczyszczeń powietrza, w szczególności z niskich źródeł emisji oraz poprzez stosowanie ogrzewania przyjaznego środowisku; rozbudowa sieci kanalizacyjnych (w tym także kanalizacji deszczowej); inwestowanie w sieci wodociągowe; zapobiegania powstawaniu odpadów i racjonalna gospodarka odpadami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska i przyrody oraz zasady ochrony i krajobrazu kulturowego, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, zasady obsługi w zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego województwa warmińsko – mazurskiego.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2011 – 2016.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2011-2016 stanowi realizację przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy, jak również ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wojewódzki plan gospodarki odpadami jest zgodny z przepisami prawa krajowego i unijnego w zakresie gospodarki odpadami oraz z zapisami zawartymi w Krajowym planie gospodarki odpadami 2014 i służy realizacji zawartych w nim celów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami opracowany został w celu osiągnięcia celów założonych w polityce ekologicznej państwa, wdrażania hierarchii postępowania z odpadami oraz zasady bliskości, a także stworzenia w województwie zintegrowanej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

W *Planie (...)* zawarto m.in. kierunki działań, które służyć mają realizacji przyjętych celów, zadania przewidziane do realizacji w zakresie gospodarki odpadami wraz ze wskazaniem terminu ich wykonania, wykonawcy i źródeł finansowania. Ponadto w opracowaniu określono podział województwa na regiony gospodarki odpadami komunalnymi, wskazano regionalne instalacje przetwarzania odpadów komunalnych oraz instalacje do zastępczej obsługi regionów.

Zgodnie z Kpgo 2014 jako główne cele w gospodarce odpadami w województwie warmińsko-mazurskim przyjmuje się:

- utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB;
- zwiększenie udziału odzysku, w tym w szczególności odzysku energii z odpadów, zgodnego z wymogami ochrony środowiska;
- zmniejszenie ilości wszystkich odpadów kierowanych na składowiska odpadów;
- wyeliminowanie praktyki nielegalnego składowania odpadów;
- współpraca z ministrem właściwym do spraw środowiska przy prowadzeniu bazy danych o produktach, opakowaniach i gospodarce odpadami (BDO);
- minimalizację ilości wytwarzanych odpadów niebezpiecznych przy jednoczesnym zwiększaniu ilości tych odpadów poddawanych procesom odzysku;
- rozwój systemu zbierania odpadów niebezpiecznych ze źródeł rozproszonych, z uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że zagospodarowanie odpadów komunalnych będzie się odbywało zgodnie z postanowieniami uchwały Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn.

STRATEGIA ROZWOJU OLSZTYNA.

Zgodnie z wizją określoną w dokumencie Olsztyn w 2020 r. to *nowoczesna aglomeracja z dobrze rozwiniętymi funkcjami metropolitalnymi, tworzona przez unikatowe środowisko przyrodnicze, wyjątkową jakość życia i konkurencyjne warunki prowadzenia biznesu.*

Strategia rozwoju Olsztyna operuje dwoma poziomami celów, tj. celami strategicznymi i celami operacyjnymi. Strategia rozwoju Olsztyna określa cztery cele strategiczne Miasta:

- A. Wzrost poziomu kapitału społecznego
- B. Wzrost napływu kapitału inwestycyjnego
- C. Wzrost innowacyjności
- D. Rozwój funkcji metropolitalnych.

Projekt planu jest zgodny z celem operacyjnym D4. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i wysokiej jakości środowiska przyrodniczego.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OLSZTYNA.

Obszar objęty projektem planu zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Olsztyn położony jest w strefie śródmiejskiej C – Centrum. W granicach strefy wyznaczono:

- Obszary:
 - historycznego – STAREGO MIASTA,
 - koncentracji usług ponadlokalnych - ogólnomiejskich, regionalnych i krajowych - CENTRUM,
 - usług ogólnomiejskich i mieszkalnictwa wielorodzinnego z usługami – o wysokiej intensywności,
 - koncentracji usług ponadlokalnych z zakresu funkcji metropolitalnych - nauki, szkolnictwa wyższego, zdrowia, administracji i kultury itp,
 - mieszkalnictwa o wysokiej intensywności – zabudowy wielorodzinnej,
 - mieszkalnictwa o średniej intensywności z przewagą zabudowy wielorodzinnej,
 - mieszkalnictwa o niskiej intensywności z przewagą zabudowy jednorodzinnej,
 - koncentracji usług komercyjnych,
 - rozmieszczenia Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych,
 - zieleni urządzonej, parkowej, izolacyjnej.
- Tereny:
 - cmentarzy,
 - ogrodów działkowych,
 - wód powierzchniowych,
 - zamknięte.
- Elementy systemów:
 - komunikacji
 - infrastruktury technicznej
 - miejskiego systemu środowiska naturalnego.

Cele polityki przestrzennej w Strefie C Śródmiejskiej – Centrum mają być realizowane poprzez:

- Podniesienie znaczenia przestrzeni śródmieścia jako miejsca identyfikacji tożsamości miasta Olsztyna w powszechnej wyobraźni mieszkańców jak i odbiorze zewnętrznym,
- Utrzymanie i rozwój koncentracji usług i administracji o znaczeniu ogólnomiejskim, regionalnym i krajowym – stałe podnoszenie atrakcyjności usługowej obszaru,
- Realizacja modelowego zagospodarowania obszaru ścisłego CENTRUM rozwijającego się wzdłuż dwóch osi – Zespół pokoszarowy Gietkowska, Stare Miasto i Zakole Łyny oraz Ratusz – Wielofunkcyjne CENTRUM STADION,

- Równoczesne z koncentracją usług utrzymanie i rozwój funkcji mieszkaniowych i usługowo – mieszkaniowych,
- Zachowanie i ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków,
- Zachowanie i rozwój obszarów zieleni urządzonej, parkowej z usługami turystyki, sportu i rekreacji,
- Podnoszenie atrakcyjności architektury zabudowy i zagospodarowania terenów.

Zasady obsługi infrastrukturą techniczną

- *Zaopatrzenie w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej; zakazuje się stosowania: indywidualnych ujęć wody,*
- *Odprowadzenie ścieków sanitarnych na oczyszczalnię ścieków poprzez istniejący i projektowany system kanalizacyjny; zakazuje się stosowania: zbiorników bezodpływowych na gromadzenie ścieków sanitarnych i indywidualnych oczyszczalni ścieków,*
- *Odprowadzenie ścieków deszczowych do odbiorników istniejącą i projektowaną siecią kolektorów i kanałów deszczowych z oczyszczeniem, zgodnie z przepisami odrębnymi. Wprowadza się nakaz odprowadzenia ścieków deszczowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic, placów i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej; zaleca się stosowanie miejscowej retencji wód opadowych oraz miejscowe zagospodarowanie wód opadowych z pozostałych powierzchni. Stopień oczyszczenia ścieków deszczowych powinien być zgodny z właściwymi przepisami odrębnymi,*
- *Zasilanie w gaz z istniejącej sieci gazowej niskiego lub średniego ciśnienia,*
- *Zaopatrzenie w ciepło należy zapewnić:*
 - *na obszarach uzbrojonych w sieci ciepłownicze w pierwszej kolejności z miejskiej sieci ciepłowniczej, natomiast przy braku takiej możliwości indywidualnie, w oparciu o gaz ziemny, olej opałowy, drewno, energię elektryczną lub inne, ekologiczne źródła energii.*
 - *na obszarach nie uzbrojonych w sieci ciepłownicze indywidualnie, w oparciu o gaz ziemny, olej opałowy, drewno, energię elektryczną lub inne, ekologiczne źródła energii.*
- *Zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej sieci elektroenergetycznej 110 kV, 15 kV i 0,4 kV oraz stacji transformatorowych 110/15 kV i 15/0,4 kV.*
- *Realizację zewnętrznych sieci i urządzeń technicznego uzbrojenia terenu wraz z przyłączeniami działek budowlanych w zakresie zaopatrzenia w: energię elektryczną, energię cieplną i gaz przewodowy zapewniają odpowiednio właściwe przedsiębiorstwa energetyczne w trybie przepisów prawa energetycznego.*
- *Ustalonymi obszarami lokalizacji sieci infrastruktury technicznej i urządzeń z nimi związanych są tereny w liniach rozgraniczających dróg publicznych i przejść pieszych, tereny zieleni oraz wyodrębnione tereny infrastruktury technicznej. W uzasadnionych technicznie przypadkach, dopuszcza się lokalizację w.w. sieci i urządzeń infrastruktury technicznej w pozostałych terenach funkcyjnych.*
- *W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu należy bezwzględnie zawierać:*
 - *zapisy dotyczące gwarancji udostępniania terenu (w postaci pasów eksploatacyjnych) pod nowoprojektowane i istniejące sieci i urządzenia,*
 - *informacje dotyczące istniejącego uzbrojenia,*
 - *informację, że koszt przebudowy istniejących urządzeń i sieci ponosi Wnioskodawca ewentualnej przebudowy.*
- *Przebieg sieci, lokalizacja urządzeń infrastruktury technicznej i szerokości pasów eksploatacyjnych sieci należy uściślić na etapie projektu budowlanego na podstawie warunków wydanych przez dysponenta sieci. Zapewnienie pasów eksploatacyjnych obowiązuje również przy projektowaniu i realizacji trwałych elementów zagospodarowania terenu w postaci: tarasów, małej architektury, urządzeń sportowo-rekreacyjnych, ogródków kawiarnianych, itp. na terenach zieleni.*
- *Prowadzenie sieci uzbrojenia na terenach projektowanych ulic wymaga opracowania kompleksowego projektu zagospodarowania ulicy wraz z uzbrojeniem.*

Inwestycje celu publicznego

➤ O znaczeniu lokalnym:

- *Utrzymanie oraz budowa i rozbudowa układu drogowego, oraz obiektów i urządzeń transportu publicznego w tym:*
- *budowa układu pierścieniowego ulic Artyleryjskiej, Obiegowej, Grunwaldzkiej-odpowiednio klasy głównej i zbiorczej,*
- *budowa, utrzymanie i rozwój pozostałych ulic układu podstawowego i obsługującego zbiorczych, lokalnych, dojazdowych i wybranych wewnętrznych,*
- *zagospodarowanie przestrzeni publicznych a w tym terenów rekreacyjnych i zieleni wraz z siecią ciągów i ścieżek rowerowych,*
- *rozwój transportu publicznego – budowa systemu sieci tramwajowej,*
- *inne określone w odrębnych ustawach.*

➤ O znaczeniu ponadlokalnym:

- *utrzymanie, budowa oraz rozwój ponadlokalnych elementów infrastruktury technicznej, w tym obiektów i infrastruktury PKP,*
- *budowa i utrzymanie oraz rozwój obiektów użyteczności publicznej o znaczeniu ponadlokalnym: obiektów sportowych, obiektów kultury, zdrowia, przedszkoli, szkół o zasięgu ponadlokalnym, domów opieki społecznej i placówek opiekuńczo – wychowawczych, administracji itp.,*

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania uwzględniono przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska, ochrony przyrody, planowania i zagospodarowania przestrzennego, ochrony dóbr kultury, budownictwa itp. Wśród obowiązujących aktów prawnych, które mają szczególne znaczenie w prognozie i projekcie planu uwzględniono m.in.:

- 1) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zm.).
- 2) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2015 poz. 1651 z późn. zm.).
- 3) Ustawa z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2016 poz. 353).
- 4) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2015 r. poz. 199 z późn. zm.).
- 5) Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013 poz. 21 z późn. zm.).
- 6) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. 2015 poz. 469 z późn. zm.).
- 7) Ustawa z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. 2013 poz. 1409 z późn. zm.).
- 8) Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012 poz. 463).
- 9) Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2014 poz. 112).
- 10) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2014 poz. 1348).
- 11) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2014 poz. 1409).
- 12) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. 2014 poz. 1408).
- 13) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 71 z późn. zm.).

Podsumowując powyższe analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym należy podkreślić, że realizacja zamierzonych ustaleń określonych w projekcie miejscowego

planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu przy ul. W. Leonharda w Olsztynie jest działaniem akceptowalnym, z pozytywnym bilansem kosztów i korzyści skutków środowiskowych.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

W opisie elementów środowiska występujących na obszarze objętym projektem planu wykorzystano *Opracowanie ekofizjograficzne dla Centrum Sportowego przy Al. Marszałka J. Piłsudskiego pomiędzy ulami Marsz. J. Piłsudskiego i Leonharda* sporządzone przez mgr inż. Edwarda Chuć. Ponadto w ramach opracowywania niniejszej prognozy przeprowadzono badania terenowych występujących gatunków flory, fauny i grzybów.

Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych. Podczas kontroli notowano i nanoszona na mapę obserwowane gatunki zwierząt, były to głównie ptaki.

Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych. Pisownię polską i łacińską nazw gatunkowych roślin naczyniowych podano według *Flowering plants and pteridophytes of Poland a checklist* Z. Mirka i in. (2002).

W trakcie sporządzania niniejszej prognozy prowadzono również prace polegające na analizie materiałów kartograficznych, materiałów udostępnionych przez Urząd Miejski w Olsztynie oraz dostępnych danych źródłowych, w tym danych pochodzących z Państwowego Monitoringu środowiska.

Określając wpływ ustaleń realizacji projektu planu na stan środowiska i zdrowie ludzi posłużono się metodą macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIENÍ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U 2016 poz. 353 z późn. zm.) oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Nie wydaje się konieczne tworzenie nowych, czy rozbudowywanie istniejących systemów informacji w tym zakresie. W przypadku zadań szczególnie znaczących dla środowiska wystarczające będzie nałożenie obowiązku przeprowadzenia analizy porealizacyjnej.

W ramach realizacji ustaleń projektu planu możliwe jest zastosowanie analizy porównawczej – porównanie wielkości wyznaczonych planem wskaźników i zasad zagospodarowania z rzeczywistymi wskaźnikami i rzeczywistym stanem po realizacji obiektów budowlanych. Kontrola tych elementów jest możliwa za pomocą narzędzi pozostających w kompetencji władz samorządowych.

Przedmiot monitoringu	Częstotliwość	Prowadzący
Stopień zainwestowania obszaru (ilość wprowadzonych obiektów).	Jednocześnie z kontrolą realizacji planu.	Wydziały urzędu miasta według właściwości uczestnictwa w procesach inwestycyjnych.
Rodzaj lokowanych funkcji.		
Wskaźniki zainwestowania ustalone planem (w tym w szczególności wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej).	Przy realizacji każdego kolejnego obiektu.	

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania oraz oddalenie od granic kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.4. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

(PUNKT OPRACOWANY NA PODSTAWIE UDOSTĘPNIONYCH MATERIAŁÓW ORAZ BADAŃ WŁASNYCH)

Obszar objęty projektem planu obejmuje powierzchnię około 14 ha. Teren od wschodu ograniczony jest ulicą Władysława Leonharda, od południa aleją Marszałka

Józefa Piłsudskiego, od północy – istniejącą ulicą osiedlową; od zachodu omawiany teren przylega do budynku basenu oraz Parku im. Janusza Kusocińskiego.

W sąsiedztwie przedmiotowego terenu znajduje się zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, zabudowa przemysłowa i usługowa, zabudowa garażowa oraz obiekty użyteczności publicznej. Ponadto od strony północno-zachodniej teren sąsiaduje z parkiem im. Janusza Kusocińskiego.

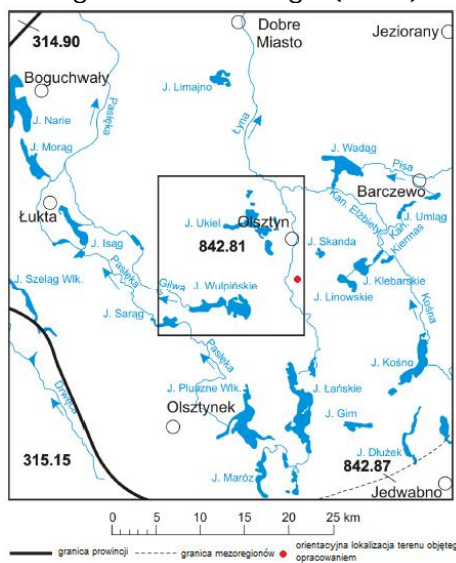
Omawiany teren z uwagi na położenie w ścisłym śródmieściu miasta jest przekształcony antropogenicznie. W części północnej teren zabudowany jest obiektami sportowymi (tj.: stadion piłkarski wraz z zapleczem technicznym, boisko trawiaste (treningowe)) oraz obiektami infrastruktury komunikacyjnej (miejsca parkingowe, utwardzone wybetonowane place wykorzystywane jako „place do nauki jazdy” oraz droga osiedlowa); w części południowo-wschodniej terenu znajduje się ogrodzony zaniedbany teren, częściowo wybetonowany; w części zachodniej i centralnej terenu znajduje się tereny otwarte, urządzone – tereny zieleni urządzonej stanowiące kontynuację parku im. Kusocińskiego, schody stanowiące dojścia do obiektów sportowych.

Teren jest odwadniany za pomocą sieci drenów odprowadzających wody do kanalizacji deszczowej.

Obszar objęty opracowaniem zgodnie z przyjętym przez J. KONDRACKIEGO [2011] systemem rejonizacji fizycznogeograficznej, znajduje się w granicach następujących jednostek:

- Mezonegion Pojezierze Olsztyńskie,
- Makroregion Pojezierze Mazurskie,
- Podprowincja Pojezierza Wschodniobałtyckie,
- Prowincja Niż Wschodniobałtycko-Białoruski,
- Megaregion Niż Wschodnioeuropejski.

Ilustracja. Położenie omawianego obszaru na tle jednostek fizycznogeograficznych wg. J. Kondrackiego (2001)

Źródło: *Objaśnienia do Mapy Geośrodowiskowej Polski 1:50000*, PIG PIB

Legenda:

Prowincja: 31 – Niż Środkowoeuropejski

Podprowincja: 314-316 – Pojezierza Południobałtyckie

Mezonegion Pojezierza Iławskiego: 314.90 – Pojezierze Iławskie

Mezonegion Pojezierza Chełmińskiego-Dobrzyńskiego: 315.15 – Garb Lubawski

Prowincja: 84 – Niż Wschodniobałtycko-Białoruski

Podprowincja: 842- Pojezierza Wschodniobałtyckie

Mezonegiony Pojezierza Mazurskiego: 824.81 – Pojezierze Olsztyńskie, 842.87 – Równina Mazurska

Miasto Olsztyn położone jest w obrębie syneklizy perybałtyckiej na granicy z wyniesieniem mazursko-suwańskim. Na podstawie wierceń studziennych wgłębną budowę geologiczną miasta rozpoznano do głębokości 333 m. Najstarszą rozpoznaną w Olsztynie formacją geologiczną są utwory kredy górnej. W przeważającej mierze są to osady

piaszczyste z niewielkim udziałem utworów marglistych (piaski i słabo zwięzłe piaskowce). Miejscami osady te przechodzą w szarozielone mułki i ropy (zaliczane często do paleocenu). W spągu serii piaszczystej występują mułowce i gezy.

Bezpośrednio na kredzie zalega trzeciorzęd, którego utwory na tym terenie są silnie zaburzone glacitektonicznie. Rozpoczyna je nieciągła seria osadów piaszczystych zaliczana do paleocenu. Wyżej przechodzą one w morskie osady oligoceńskie wykształcone przeważnie w postaci drobnoziarnistych zielonych piasków glaukonitowych i glaukonitowo-kwarcowych z przewarstwieniami spiaszczonych mułków.

Trzeciorzęd przykryty jest osadami czwartorzędowymi o zróżnicowanej miąższości; największe miąższości stwierdzono w kopalnej dolinie w rejonie Olsztyna i Gągławek, gdzie przekraczają 250 m. Najwyższy poziom utworów plejstoceńskich tworzy glina morenowa, często silnie spiaszczona i miejscami przykryta płatami piasków glacialnych. W wielu miejscach glina została erozyjnie zniszczona przez wody roztopowe topniejącego lądolodu lub przez rzeki w czasie rozwoju dolin rzecznych. Fragmentami na powierzchni, w obrębie wysoczyzny, jeziora Ukiel, osiąga miąższość powyżej 300 m.

Przeprowadzona w opracowaniu ekofizjograficznym analiza materiałów archiwalnych w postaci wyników wierceń geotechnicznych, uzupełniona wynikami wierceń geotechnicznych wykonanych w październiku 2010 roku w obrębie analizowanego obszaru, a także okolicznych wierceń studziennych wykonanych poza jego granicami umożliwiła szczegółowe rozpoznanie budowy geologicznej i warunków hydrogeologicznych stropowych partii czwartorzędu w tym rejonie Olsztyna – średnio do głębokości ok. 50 m. Z przekrojów tych wynika, że zasadnicze podłoże tworzą plejstoceńskie osady morenowe reprezentowane przez gliny morenowe z wkładkami i przewarstwieniami piasków i piasków gliniastych moreny czołowej, powstałe w stadium pomorskim ostatniego zlodowacenia bałtyckiego.

W centralnej części terenu osady morenowe pokryte zostały młodszymi utworami polodowcowymi pochodzenia zastoiskowego i organicznego. Na uwagę zasługują głównie grunty organiczne takie jak: warstwa gleby, torfy, gytie organiczne, kreda jeziorna, namuły organiczne oraz piaski i piaski humusowe, a lokalnie mułki pylaste i gliniaste, które wypełniają lokalne bezodpływowe zagłębienie terenu i należą do gruntów słabo przepuszczalnych. Grunty te ze względu na wysoką wilgotność (mokre) oraz znaczną ściśliwość i niejednorodność a także lokalne zróżnicowanie, nie nadają się do bezpośredniego posadowienia jakichkolwiek budowli. Miąższości całego kompleksu wspomnianych gruntów organicznych w stanie naturalnego (pierwotnego) występowania były znacznie zróżnicowane i osiągały najwyższe wartości w rejonie centrum lokalnego obniżenia płaszczyzny stropowej podścielającej je gliny zwałowej. Aktualnie na większości powierzchni terenów zabudowanych nastąpiła wymiana tych gruntów na mineralne w formie nasypów. Należy przypuszczać, że miąższości nasypów stwierdzone w analizowanych otworach geotechnicznych nie w pełni odpowiadają miąższości słabonośnych gruntów organicznych.

Obszar objęty prognozą położony jest w Obszarze Dorzecza Pregoły, w rejonie wodnym Łyny i Węgorapy, w zlewni elementarnej Kanał O.Z.O.S. do Kan. Skanda (p).

Obszar opracowania leży w zasięgu rzecznych jednolitych części wód powierzchniowych Zlewnia JCWP RW70001858448899.

Według podziału hydrogeologicznego Polski miasto Olsztyn leży w rejonie mazurskim, makroregionie wschodniego Niżu Polskiego. Warunki hydrograficzne na terenie miasta są skomplikowane, co jest konsekwencją złożonej budowy geologicznej.

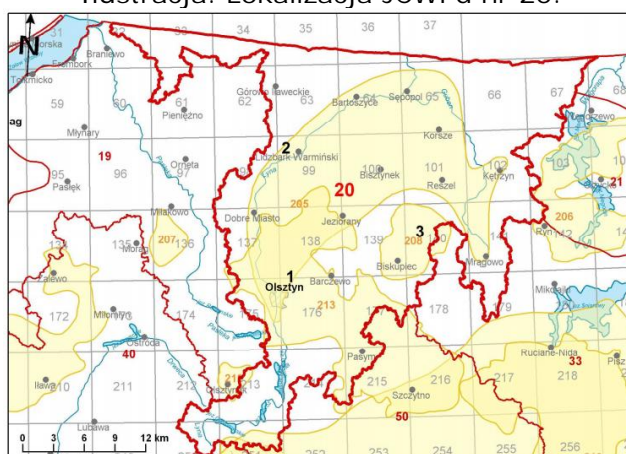
Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się obszarze ochronnym Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 213 „Olsztyn” (utwory czwartorzędowe) i Subzbiornika nr 205 „Warmia” (utwory trzeciorzędowe). Badania jakości wód podziemnych prowadzone w sieci krajowej wykazują, że wody zbiornika nr 213 i nr 205 należą do wysokiej klasy jakości IB i średniej jakości II.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w zasięgu Jednolitych części wód podziemnych Nr 20 o całkowitej powierzchni 6089,29 km² obejmujących region Dolnej Wisły, zlewnie Łyny i inne dopływy Pregoły; powiaty braniewski, bartoszycki, kętrzyński, węgorzewski, lidzbarski, olsztyński, szczycieński, mrągowski, giżycki i ostródzki. Główne

poziomy wodonośne występują w obrębie plejstocenu; lokalnie wody podziemne występują również w utworach miocenu i paleogenu. W rejonie Olsztyna system wodonośny w utworach plejstocenu związany jest z głęboką rynną subglacialną.

Nazwa	20
Europejski kod	PLGW720020
Krajowy kod	GW720020
Powierzchnia	6089,3 km ²
Warstwowość	jednowarstwowa
Ocena stanu ilościowego	dobry
Ocena stanu chemicznego	dobry
Ocena zagrożenia nieosiągnięcie dobrego stanu chemicznego	niezagrożona
Ocena zagrożenia nieosiągnięcie dobrego stanu ilościowego	niezagrożona

Ilustracja. Lokalizacja JCWPd nr 20.

Źródło: Państwowa Służba Hydrogeologiczna (www.psh.gov.pl).

Z opracowanych przekrojów hydrogeologicznych oraz analizy budowy geologicznej wynika, że na terenie objętym opracowaniem do głębokości ok. 50 m występują dwa horyzonty wód podziemnych:

I horyzont wodonośny tworzą następujące rodzaje wód podziemnych – gruntowych:

- wody gruntowe o charakterze swobodnym lub lekko napiętym występujące płytko pod powierzchnią terenu na głębokości 0,5 – 1,0 m.p.p.t. w osadach bagiennych i nasypach piaszczystych, wypełniających aktualnie bezodpływowe zagłębienie terenowe.
- wody gruntowe o charakterze sączeń śródglinnych występujące w profilu glin zwałowych. Generalnie sączenia o tym charakterze występują w glinach bardziej uplastycznionych i to na obszarach niżej położonych. Na obszarach wyniesionych sączenia takie występują sporadycznie.
- Wody gruntowe wypełniające lokalnie soczewki piasków w kompleksie gliny morenowej. Są to wody najczęściej o zwierciadle subartezyjskim (lekko napiętym), lokalnie - swobodnym. Zwierciadło wody ze względu na soczewkowatą formę wodonośca oraz różne głębokości jego występowania stabilizuje się na znacznie zróżnicowanych od 1,5 do ok. 6 m.n.p.t.

Mimo tak znacznych różnic w poziomie zalegania wyniki ostatnich wierceń geotechnicznych wykazały występowanie określonych stref w zaleganiu ustabilizowanego zwierciadła omówionych rodzajów wód gruntowych. Najniżej, na poziomie 122 – 124 m.n.p.m. zwierciadło wody występuje na obszarze centrum terenu, gdzie mamy do czynienia z największymi miąższościami kompleksu gruntów nasypowych i organicznych. Na zboczach wspomnianego obniżenia, poziom zwierciadła wody gruntowej podnosi się do rzędnych od 124 – 126,5 m.n.p.m. Z powyższych rzędnych wynika, że spadek

hydrauliczny zwierciadła wód gruntowych, a tym samym ich przemieszczanie się następuje promieniście w kierunku centrum obniżenia terenowego.

II horyzont wodonośny na analizowanym terenie tworzą zawadnione utwory piaszczysto - żwirowe, które zalegają pod 10 - 25 m nadkładem trudno przepuszczalnej gliny morenowej. Zwierciadło wody w zależności od położenia płaszczyzny stropowej warstwy wodonośnej może posiadać charakter swobodny lub subartezyjski (napięty), gdzie warstwą napinającą jest nadkład trudno przepuszczalnej gliny morenowej.

Omawiana warstwa wodonośna na dokumentowanym terenie tworzy pierwszy poziom wodonośny o charakterze użytkowym, na którym bazuje część studni wierconych na terenie miasta Olsztyna, w tym okolicznych analizowanych w niniejszym opracowaniu.

Pod względem klimatycznym Olsztyn zlokalizowany jest w tzw. Mazurskiej dzielnicy klimatycznej, najchłodniejszej z nizinnych części Polski (szczególnie zimne wiosny i zimy). Warunki te kształtują bardzo krótki okres wegetacyjny, który dla rejonu Olsztyna wynosi tylko około 200 dni. Przeważają zdecydowanie wiatry z kierunku południowo – zachodniego (około 18%). Dość znaczny udział mają wiatry z kierunku zachodniego (około 13%). Częstość wiania wiatrów z pozostałych kierunków wynosi średnio około 7-10%. Przeważają wiatry słabe o średniej prędkości. Średnia roczna temperatura w rejonie Olsztyn wynosi około 7°C. Najniższe temperatury z wielolecia notowane są w styczniu i lutym (ok. 3,9°C – 4,2°C), a najwyższe – w czerwcu, lipcu i sierpniu (około: 16,1°C - 16,9°C). Średnia liczba dni gorących (powyżej 25°C) wynosi 26. Średnia liczba dni mroźnych (poniżej 0°C) wynosi około 50.

Roczne sumy opadów wynoszą średnio około 600 mm. Największe są latem (w lipcu około 90 mm), a najmniejsze zimą i wczesną wiosną (styczeń – kwiecień; około 26 – 32 mm). Dni z opadem jest około 160 w roku. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio około 106 dni w roku. Najwięcej dni pochmurnych występuje późną jesienią (w grudniu), a najmniej późnym latem (we wrześniu). Zachmurzenie generalnie jest większe w okresie późnej jesieni i zimą, mniejsze w pozostałych porach roku.

Na klimat lokalny ma wpływ rzeźba terenu, zadrzewienia i zakrzewienia, zabudowa oraz jezioro Ukiel. Obniżenia terenowe przyczyniają się do zalegania chłodnego, wilgotnego powietrza, dużych wahań dobowych temperatury, mniejszych prędkości wiatrów, występowania przymrozków wczesną jesienią. Topoklimat terenów wyniesionych jest na ogół bardziej sprzyjający pobytowi ludzi. Cechą ujemną jest narażenie na działanie silnych wiatrów w kulminacjach pagórków.

Według regionalizacji geobotanicznej J. MATUSZKIEWICZA [1993] miasto Olsztyn położone jest w obrębie działu Północno Mazursko-Białoruskiego, w krainie Mazurskiej, w Podkradnie Zachodniomazurskiej, w okręgu Olsztyńsko-Szczytnowskim, w podokręgu Olsztyńskim.

Topoklimat omawianego terenu zależy w dużej mierze od powietrza atmosferycznego tj.: prędkości i kierunku wiejących wiatrów oraz wilgotności i stopnia zanieczyszczenia. Z różny wiatrów sporządzonej dla miasta Olsztyna wynika, że w ciągu roku przeważają wiatry południowo – zachodnie i zachodnie wiejące w kierunku północno – wschodnim i wschodnim, najczęściej z prędkościami 2,1 – 3,5 – śr. 2,9 m/sek. Wiatry o większych prędkościach występują sporadycznie. Taki kierunek wiatru jest korzystny dla analizowanego terenu względem dymiących kominów pobliskiego zakładu produkcji opon samochodowych „Michelin”.

Na analizowanym terenie, którego powierzchnia jest falista przy umiarkowanych i silnych wiatrach następuje wzrost turbulencji powietrza i obniżenie koncentracji zanieczyszczeń, zaś w okresach ciszy i w nocy następuje akumulacja zanieczyszczeń na obszarach obniżonych. Przy stałej emisji zanieczyszczeń do atmosfery poziom stężeń zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym zależy głównie od struktury termodynamicznej dolnej topofery, którą kształtują takie czynniki jak: wiatr (prędkość i kierunek) oraz temperatura i opady.

Według regionalizacji potencjalnej roślinności naturalnej Polski J. MATUSZKIEWICZA [2008] miasto Olsztyn położone jest w obrębie grupy zbiorowisk eutroficzne lasy

liściaste, grąd subkontynentalny odmiana subborealna; w zasięgu typu zbiorowiska potencjalnego zespół *Tillo Carpinetum*.

Na terenie objętym projektem planu wyróżniono następujące formy zieleni:

- Pasy zadrzewień i zakrzewień wzdłuż obiektów sportowych i ciągów komunikacyjnych.
- Roślinność trawiasta porastająca płyty stadionów.
- Roślinność synantropijna i ruderalna.
- Nasadzenia drzew, krzewów i bylin ozdobnych w sąsiedztwie zabudowań, w tym zieleń urządzona parku im. Kusocińskiego.

Podczas badań terenowych zinwentaryzowano między innymi następujące gatunki roślin.: bez czarny (*Sambucus nigra* L.), bluszcz kurdybanek (*Glechoma hederacea* L.), babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris* L.), czeremcha zwyczajna (*Padus avium* Mill.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), komonica zwyczajna (*Lotus corniculatus* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.), farbownik lekarski (*Anchusa officinalis* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), jarząb pospolity (*Sorbus aucuparia* L.), jastrun właściwy (*Leucanthemum vulgare* Lam.), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.), kasztanowiec zwyczajny (*Aesculus hippocastanum* L.), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense* L.), kostrzewa łąkowa (*Festuca pratensis* Huds.), kasztanowiec zwyczajny (*Aesculus hippocastanum* L.), klon srebrzysty (*Acer saccharinum*), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata* L.), lepieźnik kutnerowaty (*Petasites spurius* (Retz.) Rchb.), lipa srebrzysta (*Tilia tomentosa* Moench), lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.), lucerna sierpowata (*Medicago falcata* L.), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea* L.), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), przetacznik polny (*Veronica arvensis* L.), przymiotno białe (*Erigeron annuus* (L.) Pers.), robinia akacjowa (*Robinia pseudoacacia* L.), rdest kolankowy (*Polygonum lapathifolium* L. ssp. *Lapathifolium*), świerk srebrny (*Picea pungens* Engelm.), wierzba (*Salix* sp.), wyka ptasia (*Vicia cracca* L.), drzewa owocowe, krzewy, byliny i kwiaty ozdobne.

Z uwagi na sposób zagospodarowania i użytkowania terenu oraz terenów w sąsiedztwie w granicach obszaru objętego opracowaniem i w sąsiedztwie zinwentaryzowano głównie ptaki tj. bogatka, pliszka siwa, szpak, sroka, kawka, wróbel, sierpówka, wrona, szczygieł, kos, gil, jemioluska, gołąb. Z innych zwierząt występujących w rejonie analizowanego terenu to jeże, ślimaki i owady.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego.

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. 2013 poz. 627 ze zm.) obszar objętym projektem planu znajduje się poza zasięgiem prawnych form ochrony przyrody.

Najbliżej położone obszary objęte prawnymi formami ochrony przyrody znajdują się w odległości:

- około 1,5 km na zachód i około 4,5 km na północ Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Środkowej Łyny,
- około 7,8 km wschód użytek ekologiczny Bogdany,
- około 11 km na północny-zachód obszar Natura 2000 Jonkowo-Warkały (PLH280039).

Z przeprowadzonej przez WIOŚ Olsztyn oceny stanu zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego w Olsztynie w roku 2014 wynika, że jakość powietrza pod względem niemal wszystkich zanieczyszczeń mieści się w klasie A, co oznacza, że poziom zanieczyszczeń nie przekracza dopuszczalnego. Przekroczenia nastąpiły w zanieczyszczeniu benzo(a)pirenem, które związane było ze wzmożoną emisją zanieczyszczeń ze źródeł komunalnych spowodowaną niekorzystnymi warunkami klimatycznymi w okresie zimowym oraz spalaniem słabej jakości materiału grzewczego w mało wydajnych piecach.

W roku 2013 została przeprowadzona przez WIOŚ ocena stanu zanieczyszczeń na terenie 7 miast w województwie warmińsko-mazurskim, w tym w Olsztynie. Jakość powietrza w województwie oceniono jako na ogół dobrą. W Olsztynie odnotowano przekroczenia w zanieczyszczeniu węglowodorami aromatycznymi (WWA), do których zalicza się benzo(a)piren.

W roku 2009 sporządzona została dla Olsztyna mapa akustyczna [Miejski System Informacji Przestrzennej Miasta Olsztyn – <http://msipmo.olsztyn.eu/imap>] określająca poziomy hałasu drogowego. Największym poziomem hałasu odznacza się ulica Leonharda zlokalizowana w wschodniej części obszaru objętego opracowaniem oraz al. Piłsudskiego zlokalizowana w części południowej, wynoszącym w pasie drogowym od około 74 do 65 dB; w miarę oddalenia się od drogi natężenie hałasu maleje. W zasięgu skrzyżowania w/w ulic poziom hałasu oscylował w granicach około 78 dB. Hałas komunikacyjny w części centralnej terenu wynosił w granicach około 50 dB.

Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części północno-zachodniej (boisko treningowe).

Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części centralnej.

Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części zachodniej.

Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części południowej.

Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części wschodniej.

Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części południowo-wschodniej.

Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części północno-wschodniej.

Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części wschodniej.

5.5. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego przeprowadza się głównie w celu ustanowienia prawa lokalnego dającego podstawy do rozwoju i uporządkowania działalności inwestycyjnej na terenie gminy. Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.) uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”.

Objawami braku ładu przestrzennego jest na przykład skomplikowany i niewygodny dojazd do obiektów budowlanych, usytuowanie obok siebie obiektów uciążliwych względem siebie, nieekonomiczne i rozrzutne gospodarowanie przestrzenią, a co za tym idzie wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw, ograniczenie możliwości rozwoju gospodarczego, ograniczenie możliwości zabudowy spowodowane przypadkowymi i niepasującymi do siebie inwestycjami. Należy podkreślić, że ład przestrzenny jest realizacją rozwoju zrównoważonego w przestrzeni.

W przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu tereny pozostaną w dotychczasowym stanie użytkowania lub będą zabudowywane na podstawie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Analizując dokumenty opracowane na poziomie lokalnym zaobserwowano następujące problemy zarysowujące się na terenie miasta Olsztyna:

1. W zakresie zagospodarowania przestrzennego:

- Nieuporządkowana miejscami struktura przestrzenno – urbanistyczna, skutkująca dysharmonijną zabudową.
- Pogłębiająca się dekapitalizacja obiektów dziedzictwa kulturowego.
- Rosnące natężenie ruchu kołowego.

2. W zakresie ochrony środowiska:

- Miejscami niska estetyka części terenów zielonych zlokalizowanych w granicach miasta.
- Rosnący poziom hałasu komunikacyjnego i zatłoczenie w mieście.

3. W zakresie infrastruktury technicznej:

- Występowanie kotłowni ciepłych wykorzystujących kotły na węgiel oraz indywidualnych źródeł ogrzewania.
- Zły stan techniczny kotłowni ciepłych należących do prywatnych przedsiębiorstw oraz osób fizycznych.
- Niezadawalający stan infrastruktury drogowej.

Wszystkie w/w problemy wpływają na rozwój miasta, jego estetykę i ochronę cennych pod względem przyrodniczym obszarów. Dlatego też, bardzo ważne jest opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego w celu ustanowienia prawa lokalnego dającego podstawy do rozwoju i uporządkowania działalności inwestycyjnej na terenie miasta.

Teren objęty projektem planu stanowi ważny zasób w strukturze przestrzennej miasta Olsztyna wynikający z obecnego sposobu zabudowy (obiektami sportowymi), usytuowania w śródmieściu miasta, wzdłuż jednych z głównych ciągów komunikacyjnych, w bezpośrednim sąsiedztwie parku miejskiego i obiektów użyteczności publicznej. Opracowanie planu miejscowego pozwoli na zaprojektowanie obiektów sportowych i usługowych wraz z ciągami komunikacyjnymi, w taki sposób aby wkomponować je w otoczenie.

W odniesieniu do obowiązującego planu miejscowego, w omawianym projekcie planu zwiększono powierzchnię przeznaczoną pod zieleń urządzoną oraz plac przestrzeni publicznej.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWI DYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

W otoczeniu terenu objętego projektem planu znajdują się tereny zabudowane i zagospodarowane, w tym przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, usługową i produkcyjną, a także tereny zieleni urządzonej (m.in. parku im. J. Kusocińskiego).

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2015 poz. 1651 ze zm.) obszar objętym projektem planu znajduje się poza granicami terenów objętych prawnymi formami ochrony przyrody.

Najbliżej położone obszary objęte prawnymi formami ochrony przyrody znajdują się w odległości:

- około 1,5 km na zachód i około 4,5 km na północ Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Środkowej Łyny,
- około 7,8, km wschód użytek ekologiczny Bogdany,
- około 11 km na północny-zachód obszar Natura 2000 Jonkowo-Warkały (PLH280039).

Z uwagi, że teren objęty projektem planu położony jest w śródmieściu miasta, w sąsiedztwie terenów zabudowanych i zagospodarowanych, realizacja projektu planu nie wpłynie w żaden sposób na obszary objęte prawnymi formami ochrony przyrody.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Polska jest sygnatariuszem wielu konwencji, porozumień i umów międzynarodowych w dziedzinie ochrony środowiska.

Jedynym z przyjętych dokumentów jest *Konwencja o różnorodności biologicznej* przyjęta w 1992 r. w Rio de Janeiro. Ważne miejsce na liście porozumień międzynarodowych zajmują również *Protokół z Kioto*, *Protokół montrealski* i *Protokół Aarhus* dotyczące ograniczenia ilości zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza. Zobowiązania międzynarodowe wynikające z Ramowej Konwencji NZ w sprawie zmian klimatu oraz *Protokół z Kioto* dotyczące redukcji emisji dwutlenku węgla, stwarzają dużą szansę rozwoju źródeł energii odnawialnej.

Szereg wyartykułowanych ustaleń określonych w analizowanym projekcie planu wynika z dyrektyw Unii Europejskiej, które są sukcesywnie wdrażane do polskiego prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska i przyrody. Jedną z nich to Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wprowadzająca procedury sporządzania i uchwalania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin.

Główne cele polityki przestrzennej na obszarze Unii Europejskiej określa Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego na rzecz trwałego i zrównoważonego rozwoju obszaru Unii Europejskiej przyjęta w Poczdamie w roku 1999. Dla równoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto główne cele rozwoju, którymi są: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienie związków zachodzących pomiędzy terenami miejskimi i wiejskimi; promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój w obszarze UE i są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów; kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczynia się to zarówno do zachowania jak i wzmocnienia

tożsamości regionów oraz utrzymania przyrodniczego i kulturowego zróżnicowania regionów i miast w obszarze UE w okresie globalizacji.

Należy pamiętać, że wszystkie kraje Unii Europejskiej muszą wpisać własne priorytety rozwoju przestrzennego w kreowaniu wspólnej, europejskiej koncepcji zagospodarowania przestrzennego.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, przyjęta w 1997 roku stwierdza, że Rzeczpospolita Polska – kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju – zapewnia ochronę środowiska naturalnego; nakłada także na władze publiczne obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

Zapisy Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* uporządkowały istniejącą od 1990 roku praktykę okresowego sporządzania dokumentów programowych o nazwie „Polityka ekologiczna państwa” dla różnych horyzontów czasowych lub nawet bez jednoznacznego określania okresu ich obowiązywania. Artykuły 13-16 ustawy nałożyły obowiązek przygotowywania polityki ekologicznej państwa co 4 lata, z perspektywą 4-letnią.

Opracowane przez Ministerstwo Środowiska *Wytyczne sporządzania programów ochrony środowiska na szczeblu regionalnym i lokalnym* obligują do przyjęcia struktury wojewódzkich programów ochrony środowiska uwzględniającej zakres tematyki zawartej w *Polityce Ekologicznej Państwa* i zalecają wykorzystanie celów i zadań ujętych w tym dokumencie jako podstawy wyjściowej do konkretyzacji oraz analogii i inspiracji do formułowania celów i zadań w programach wojewódzkich, z uwzględnieniem specyfiki i potrzeb regionu.

Obecnie podstawowym dokumentem programowym na szczeblu krajowym w zakresie ochrony środowiska jest *Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016*. Dokument akcentuje trzy zasadnicze grupy zadań – ustalenie kierunków działań systemowych, ochronę zasobów naturalnych oraz poprawę jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Działania systemowe ukierunkowane są na:

- uwzględnianie zasad ochrony środowiska w strategiach sektorowych jak również w planowaniu przestrzennym,
- rozwój badań, postęp techniczny i aktywizację rynku na rzecz ochrony środowiska,
- zarządzanie środowiskowe, udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowiska i odpowiedzialność za szkody w środowisku.

Zadania w zakresie ochrony zasobów naturalnych usystematyzowano następująco:

- ochrona przyrody,
- ochrona i zrównoważony rozwój lasów,
- racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi,
- ochrona powierzchni ziemi,
- gospodarowanie zasobami geologicznymi.

Poprawę jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego ujęto w tematach:

- środowisko a zdrowie,
- jakość powietrza,
- ochrona wód,
- gospodarka odpadami,
- oddziaływanie hałasu i pól elektromagnetycznych,
- substancje chemiczne w środowisku.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych

wyzwał należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej.

Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

W *Polityce (...)* wskazano Kierunki działań systemowych z Uwzględnieniem zasad ochrony środowiska w strategiach sektorowych. Postawiono diagnozę, iż wszystkie działania człowieka są prowadzone w środowisku przyrodniczym, mają więc wpływ na jego stan obecny i przyszły. Stąd też w art. 5 Konstytucji RP zapisane zostało, że „Rzeczpospolita Polska (...) zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”. Oznacza to konieczność takiego gospodarowania, aby zachować środowisko w możliwie dobrym stanie dla przyszłych pokoleń.

Określono również Kierunek Zarządzanie środowiskowe, gdzie stwierdzono, iż systemy zarządzania środowiskowego (SZŚ) są dobrowolnym zobowiązaniem przyjmowanym przez przedsiębiorstwa i instytucje do podejmowania konkretnych działań technicznych i organizacyjnych w celu zmniejszenia ich oddziaływania na środowisko. Celem podstawowym działania jest jak najszersze przystępowanie do systemu EMAS, rozpowszechnianie wiedzy wśród społeczeństwa o tym systemie i tworzenie korzyści ekonomicznych dla firm i instytucji będących w systemie.

Uchwalenie projektu planu miejscowego wiąże się z realizacją Kierunku Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym. Miejscowy plan, zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 2003 r., jest podstawowym instrumentem kształtowania ładu przestrzennego pozwalającym gminom na racjonalną gospodarkę terenami.

W analizowanym projekcie planu przyjmuje się zasadę zrównoważonego rozwoju jako cel polityki przestrzennej miasta Olsztyna, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych z równoczesnym zaspokojeniem podstawowych potrzeb społeczności lokalnej.

W zakresie gospodarki przestrzennej najważniejszym dokumentem na szczeblu krajowym jest *Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030)*, w której przedstawiono wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych dwudziestu lat, określono cele i kierunki polityki zagospodarowania kraju służące jej urzeczywistnieniu oraz wskazano zasady oraz mechanizmy koordynacji i wdrażania publicznych polityk rozwojowych mających istotny wpływ terytorialny.

W ramach KPZK 2030 zagospodarowanie przestrzenne kraju należy rozumieć jako sposób rozmieszczenia w przestrzeni Polski podstawowych elementów struktury przestrzennej oraz zachodzące pomiędzy nimi relacje. Do podstawowych elementów struktury przestrzennej kraju, będących przedmiotem analiz i oddziaływania polityki publicznej, zalicza się elementy systemu gospodarczego i społecznego, infrastrukturę techniczną, sieć osadniczą, krajobraz (przyrodniczy i kulturowy) oraz powiązania funkcjonalne. Polityka przestrzennego zagospodarowania, dążąc do umożliwienia rozwoju kraju w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych, musi uwzględniać odporność przyrody związaną z różnymi funkcjami pełnionymi przez ekosystemy obszarów poddanych procesowi planowania. Uwzględnia zatem potrzeby ochrony, rozpoznania i rozwoju istniejących zasobów naturalnych, w tym przyrodniczych i krajobrazowych oraz złóż kopalin, restytucję zasobów utraconych i uwarunkowania związane z dziedzictwem kulturowym jako zespół cech wpływających na obecną i przyszłą konkurencyjność regionów, zdolność do długotrwałego generowania miejsc pracy związanych z wysoką jakością środowiska przyrodniczego i jakością życia w przestrzeni zurbanizowanej. Dla rozwoju przestrzennego kraju podstawowe znaczenie mają zasoby wodne, różnorodność biologiczna i krajobrazowa, zasoby gleb, lokalizacja złóż kopalin, gleb oraz odnawialnych źródeł energii.

Celem strategicznym KPZK 2030 jest *Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim*

okresie. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na osiągnięcie tego celu, ponieważ odbywa się z zachowaniem spójności przyrodniczo-kulturowej służącej realizacji konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju.

Podstawowe kierunki i zasady działania umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w Polsce określa *Narodowa Strategia Gospodarki Wodnej*. Cel ten ma być osiągnięty przez zbudowanie sprawnie działającego systemu, który wykorzystując mechanizmy prawne oraz instrumenty ekonomiczne, będzie zapewniał utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych, pozwalał na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych, zwiększał bezpieczeństwo powodziowe kraju i chronił go przed skutkami suszy. Głównym celem aktualnie obowiązującej Strategii przyjętej przez Radę Ministrów jest określenie podstawowych kierunków rozwoju gospodarki wodnej do roku 2020 oraz sprecyzowanie działań umożliwiających realizację konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu wodami. W odniesieniu do celu głównego określono cele kierunkowe odnoszące się do obszarów działań zawartych w Strategii tj.: zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód; osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych; podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy. Zastosowanie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarce wodnej oznacza dążenie do takiego zaspokojenia potrzeb związanych z wykorzystywaniem zasobów wodnych, aby nie uszczuplać dostępu przyszłym pokoleniom do tych zasobów, a jednocześnie chronić ekosystemy wodne i od wody zależne w celu zachowania trwałości naturalnych procesów przyrodniczych.

Określone w analizowanym projekcie planu zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej wpisują się w założenia Strategii.

Program Wodno – Środowiskowy Kraju stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele:

- nie pogarszanie stanu części wód,
- osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych;
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

Celem Programu wodno – ściekowego kraju jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia Programu Wodno – Środowiskowego Kraju.

Strategia Rozwoju Kraju 2020 przyjęta przez Radę Ministrów we wrześniu 2012 r. to główna strategia rozwojowa w średnim horyzoncie czasowym, wskazująca strategiczne zadania państwa, których podjęcie w perspektywie najbliższych lat jest niezbędne, by wzmocnić procesy rozwojowe. Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne - *Sprawne i efektywne państwo, Konkurencyjna gospodarka, Spójność społeczna i terytorialna*, w których koncentrować się będą główne działania oraz określa, jakie interwencje są niezbędne w perspektywie średniookresowej w celu przyspieszenia procesów rozwojowych. Strategia średniookresowa wskazuje działania polegające na usuwaniu barier rozwojowych, w tym słabości polskiej gospodarki ujawnionych przez kryzys gospodarczy, jednocześnie jednak koncentrując się na potencjałach społeczno-gospodarczych i przestrzennych, które odpowiednio wzmocnione i wykorzystane będą stymulowały rozwój. Celem głównym Strategii staje się więc *wzmocnienie i wykorzystanie gospodarczych, społecznych i instytucjonalnych potencjałów zapewniających szybszy i zrównoważony rozwój kraju oraz poprawę jakości życia ludności*.

Podstawowym warunkiem realizacji celów rozwojowych kraju jest przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego uwzględniającego potrzeby społeczne, gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Uporządkowana i zintegrowana

przestrzeń ułatwia funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki przez tworzenie warunków dla sprawnego przebiegu procesów rozwojowych, a w efekcie – poprawy jakości życia. Brak uporządkowania kwestii terenów rozwojowych pociąga za sobą wzrost nakładów (prywatnych i publicznych) na ich utrzymanie oraz generuje wzrost kosztów inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej.

Ustalenia analizowanego projektu planu są zgodne z:

- Obszarem strategicznym I. Sprawne i efektywne państwo z Celem I, punktem 1.5. Zapewnienie ładu przestrzennego, który mówi, iż w perspektywie średniookresowej wskazane jest zdecydowane zwiększenie stopnia pokrycia planami zagospodarowania przestrzennego powierzchni kraju, a obowiązkowo terenów rozwojowych.
- Obszarem strategicznym II. Konkurencyjna gospodarka. Celem II punktem 6.1. Racjonalne gospodarowanie zasobami. Jednym z instrumentów właściwego gospodarowania zasobami jest uwzględnienie zasad zrównoważonego rozwoju w procesach planowania przestrzennego.
- Obszarem strategicznym II. Konkurencyjna gospodarka. Celem II punktem 6.2. Poprawa stanu środowiska. Czynniki decydującymi o jakości środowiska są przede wszystkim: czystość powietrza, wód, gleb oraz właściwa gospodarka odpadami.

Zgodnie z zapisami ustawy prawo wodne, *Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych* zawiera wykazy:

- aglomeracji, które powinny być wyposażone w określonych terminach w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków oraz wielkość ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych z tych aglomeracji koniecznych do usunięcia,
- przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych oraz terminy ich realizacji.

Głównym celem odprowadzenia i oczyszczenia ścieków w Polsce jest realizacja systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie lub realizacja systemów indywidualnych na terenach o zabudowie rozproszonej. Zgodnie z wymaganiami związanymi z realizacją w/w celów są zalecenia że:

- budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków,
- w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacyjnych nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne,
- wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie.

Zgodnie z ustaleniami analizowanego projektu planu miejscowego odprowadzenie ścieków bytowych z budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi będzie realizowane do miejskiej kanalizacji sanitarnej, w oparciu o istniejący system kanalizacji komunalnej. Zapisy projektu planu są zgodne z założeniami *Krajowego programu (...)*, ponieważ przewidują odprowadzenie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych projektu planu przewiduje, że te pochodzące z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów będą odprowadzane do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji; natomiast te z pozostałych powierzchni w granicach nieruchomości będą odprowadzane do gruntu, po uprzednim rozpoznaniu wodochłonności podłoża; W przypadku braku możliwości odprowadzenia wód do gruntu, należy odprowadzać je do sieci kanalizacji deszczowej.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy zastosowano metodę macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy, nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
1. Teren sportu i rekreacji (US1, US2).				
2. Teren zabudowy usługowej (U).				
3. Teren przestrzeni publicznej (PPP).				
Różnorodność biologiczna	+	-	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	+	-	-	-
Flora	+	-	-	-
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	+	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	+	-	-	-
Zabytki	+	-	-	-

Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Z uwagi, że obszar objęty projektem planu obejmuje teren zainwestowany i zagospodarowany w mieście Olsztynie oraz w bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się tereny zainwestowane i zabudowane wprowadzenie nowego sposobu zagospodarowania wpłynie pozytywnie na krajobraz, a tym samym na ludzi. Ustalenia projektu planu pozwalają na ukształtowanie krajobrazu o nowych walorach estetycznych, harmonijnie łączącego dziedzictwo naturalne z kulturowym. Nastąpi poprawa walorów krajobrazu zurbanizowanego poprzez wzrost rangi elementów architektonicznych i funkcjonalnych.

Ponieważ analizowany obszar jest w przewadze zabudowany i zagospodarowany, a miejscami zaniedbany wprowadzenie nowego uporządkowanego zagospodarowania wpłynie pozytywnie na różnorodność biologiczną, a tym samym na florę i faunę.

Na etapie budowy mogą powstawać znaczne ilości mas ziemnych, które powinny być zagospodarowywane zgodnie z przepisami odrębnymi m.in. ustawy prawo budowlane, ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ustawy prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach. Ponieważ sposób ich zagospodarowania regulują przepisy ustaw, nie ma potrzeby wprowadzania do projektu planu przepisów wyższego rzędu (ustaw). Przepisywanie zapisów aktów wyższego rzędu do zapisów akt niższego rzędu jest błędem legislacyjnym i jest niedopuszczalne, co potwierdzają liczne wyroki sądów. Należy również zauważyć, że w przypadku zmiany przepisów aktów wyższego rzędu, w aktach niższego rzędu pozostają zapisy już nieobowiązujące.

W fazie budowy projektowane inwestycje będą oddziaływać na środowisko stosunkowo krótko (w granicach kilku miesięcy, przy właściwej organizacji pracy i bez nieprzewidzianych utrudnień spowodowanych różnymi znaleźkami w gruncie). Uciążliwości będą występowały przy wykonywaniu robót ziemnych, takich jak: zbieranie humusu, wykopy pod fundamenty, wykopy pod sieci. Roboty te są wykonywane z reguły przy użyciu ciężkiego sprzętu takiego jak spychacz, koparka, ciężkie wywrotki, a więc maszyny o dużej mocy i dużym zużyciu paliwa, emitujące do otoczenia znaczne ilości spalin. Natężenia emisji spalin nie ma charakteru ciągłego. W czasie prac budowlanych może dojść do pylenia w związku z używaniem pylistych materiałów budowlanych. Stosunkowo krótki okres budowy i okresowość występowania emisji nie powinny spowodować długotrwałych oddziaływań na otaczające środowisko.

W trakcie prac budowlanych nastąpić może okresowo i krótkotrwale zmiana odczynu środowiska glebowego spowodowana stosowaniem materiałów budowlanych. Żle składowane odpady mogą zagrażać wodom powierzchniowym, podziemnym i glebie poprzez powstające odcieki, a powietrzu w wyniku wydzielających się gazów oraz emitowanych do atmosfery frakcji pyłących. Zapobieganiu zanieczyszczenia podłoża odpadami stałymi lub ciekłymi służą określone odrębnymi przepisami wymagania dotyczące postępowania z odpadami i ściekami oraz warunki techniczne realizacji obiektów.

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym jednolite części wód. Przyjęte założenia, ustalenia i zasady w odniesieniu do sposobu postępowania ze ściekami, należy uznać za dające potencjalną gwarancję ochrony środowiska w odniesieniu do wód podziemnych (w tym GZWP 213 Olsztyn) i powierzchniowych ze względu na systemowy sposób rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej. Środowisko wodne jest w projekcie planu chronione przed degradacją poprzez odprowadzanie ścieków sanitarnych do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej, zaś wód opadowych i roztopowych z terenów szczelnej nawierzchni do kanalizacji deszczowej, po uprzednim wstępnym podczyszczeniu z substancji ropopochodnych. Należy pamiętać, że brak lub nieodpowiednie zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych może wywoływać straty w środowisku polegające m.in. na niszczeniu budynków i infrastruktury, zagrożeniu dla zdrowia i życia mieszkańców, zniszczeniu środowiska naturalnego oraz – w okresie późniejszym – obniżeniu poziomu wód gruntowych. Postępowanie z wodami opadowymi powinno być traktowane jako element zrównoważonego rozwoju każdego miasta. Zagospodarowując wody w sposób

zgodny z naturą oczywistym jest, że oczyszczanie, zatrzymanie, wsiąkanie oraz gromadzenie wód opadowych i roztopowych wskazane jest najbardziej w obrębie działki, na która pada deszcz. Zatrzymanie wód deszczowych u źródła – ich filtracja do gruntu traktowana jest jako proces proekologiczny, który korzystnie wpływa na gospodarkę wodną w zlewni. Jednocześnie należy pamiętać, że wprowadzanie wody do gruntu lub wód nie może zagrażać sąsiedniej zabudowie oraz wymaga zastosowania właściwych urządzeń, zapewniających odpowiednią pojemność, a w przypadku gruntu odpowiednią powierzchnię kontaktu. Wody opadowe możemy infiltrować poprzez: studnie chłonne, drenaże rurowe, komory drenażowe, skrzynki rozsączające, zbiorniki retencyjno – infiltrujące itp. Wodę opadową możemy również powierzchniowo retencjonować i odparowywać, a także wykorzystywać retencjonowane wody deszczowe do podlewania zieleni, spłukiwania ulic, itp. Jest to schemat zbliżony do schematu funkcjonującego w środowisku naturalnym, w którym istnieje równowaga pomiędzy ilością opadu z jednej strony, a wsiąkaniem, spływem i parowaniem wody z drugiej.

Przyrost ilość wytwarzanych ścieków będzie skorelowany z przyrostem powierzchni użytkowych zabudowy oraz liczbą mieszkańców i osób korzystających z obiektów. Zważywszy na zawarte w projekcie planu ustalenia dotyczące lokalizowanych usług i ich rodzaju, można wnioskować, że ścieki odprowadzane z tych obiektów nie będą w zasadzie odbiegały składem od ścieków komunalnych. W przypadku powstawania ścieków niespełniających wymaganych warunków, postępowanie z nimi powinno odpowiadać szczegółowym zasadom usuwania, wykorzystania i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Na stan czystości powietrza atmosferycznego na terenie objętym projektem planu wpływ ma i będzie mieć tzw. tło ogólnomiejskie oraz ruch samochodowy w otoczeniu i wewnątrz. Projekt planu przewiduje, że zaopatrzenie w ciepło projektowanej zabudowy *należy realizować, z sieci cieplnej lub z indywidualnych źródeł ciepła, przy stosowaniu do celów grzewczych i technologicznych paliwa charakteryzującego się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosując do ich spalania urządzenia charakteryzujące się wysokim stopniem sprawności, dopuszcza się także rozwiązania wykorzystujące energię elektryczną lub odnawialne źródła energii.* Wielkość emisji z systemów grzewczych będzie uzależniona od jakości urządzeń grzewczych i stosowanych nośników energii. Tym samym nie przewiduje się zagrożeń mogących wpłynąć negatywnie na jakość powietrza ze strony emitatorów stacjonarnych, a faktyczny wpływ analizowanego sposobu zagospodarowania na powietrze będzie obojętny. Obecnie negatywny wpływ na środowisko naturalne powodowany przez zanieczyszczenia emitowane przez pojedyncze gospodarstwa domowe są porównywalne do zanieczyszczeń produkowanych przez przemysł. Dzieje się tak, ponieważ na terenie dużych skupisk ludzkich jednym z najpowszechniejszych sposobów domowego ogrzewania są paleniska węglowe, przy czym do palenia często wykorzystuje się węgiel o niskiej jakości czy odpady komunalne (opakowania z tworzywa sztucznego, produkty gumowe itd.). Biorąc pod uwagę skalę zjawiska (setki tysięcy pojedynczych gospodarstw domowych) do atmosfery wydzielane są ogromne ilości tlenu węgla, siarki, azotu, związków chloru, fluoru, metali ciężkich czy aerozoli smołowych.

Nakaz korzystania do celów grzewczych i technologicznych paliwa charakteryzującego się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosując do ich spalania urządzenia charakteryzujące się wysokim stopniem sprawności, powoli ograniczyć tzw. *niską emisję* w wyniku procesów spalania, będącą skutkiem emisji pyłów, tlenków azotu, dwutlenku siarki, tlenków węgla, metali ciężkich, pozwoli na skuteczną realizację polityki gminy w zakresie skuteczności ochrony powietrza.

Bardzo dobrym rozwiązaniem przy ograniczaniu ilości zanieczyszczeń jest wprowadzenie ogrzewania na paliwa gazowe. Gazociągi stanowią układy hermetycznie zamknięte i wyłączając stany awaryjne nie zagrażają środowisku naturalnemu. Wprowadzenie gazyfikacji sprzyja ochronie środowiska przez eliminację lokalnej emisji pyłów i toksycznych składników spalin. Sieci gazowe nie mają wpływu na skażenie wód podziemnych i nie powodują zakłóceń w istniejących warunkach środowiska gruntowo – wodnego. Oddziaływanie istnieje wyłącznie w fazie realizacji.

W projekcie planu w zakresie sposobu postępowania z odpadami komunalnymi, wprowadzono zapisy, że *zasady zagospodarowania odpadów komunalnych określają właściwe uchwały Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn, będące aktem prawa miejscowego.*

Na terenie objętym projektem planu nie przewiduje się zmian klimatu, z uwagi że tereny są już w przewadze zabudowane i zainwestowane.

Do czynników, które w sposób bezpośredni oddziałują na ludzi należy zaliczyć poziom hałasu, a także jakość środowiska w aspekcie estetycznym. Należy pamiętać, że hałas i wibracje są zanieczyszczeniami środowiska przyrodniczego charakteryzującymi się mnogością źródeł i powszechnością występowania. Odbieranie dźwięku jako uciążliwości i nazywanie go hałasem zależy od osobniczych właściwości i stanu psychicznego osoby, która jest na niego narażona. Do najbardziej uciążliwych źródeł hałasu w środowisku należy komunikacja drogowa. Główne czynniki mające wpływ na poziom emisji hałasu komunikacyjnego to:

- natężenie ruchu i udział pojazdów transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów;
- stan techniczny pojazdów;
- rodzaj nawierzchni dróg, których zły stan powoduje dodatkowe wstrząsy oraz zmniejsza płynność poruszających się pojazdów;
- organizacja ruchu drogowego.

W obszarze objętym projektem planu i w sąsiedztwie występują tereny chronione akustycznie w rozumieniu przepisów prawa (tereny wymienione w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tj. Dz. U. 2014 poz. 112), dlatego też w Rozdziale 2 § 6 Ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, dla całego obszaru objętego planem, w ust. 1 wprowadzono zapisy określające dopuszczalne poziomy hałasu.

Przewiduje się, iż proponowane w projekcie planu zagospodarowanie wpłynie pozytywnie na zabytki i dobra materialne.

Nie przewiduje się żadnego bezpośredniego lub pośredniego wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

1. Tereny zieleni urządzonej (ZP).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	+	-	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	+	-	-	-
Flora	+	-	-	-
Wody	+	-	-	-
Powietrze atmosferyczne	+	-	-	-
Powierzchnia ziemi	+	-	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	+	-	-	-
Zasoby naturalne	+	-	-	-
Zabytki	+	-	-	-

Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Realizacja analizowanych sposobów zagospodarowania przyczyni się do poprawy wszystkich elementów środowiska. Roślinność pełni funkcje filtra pochłaniającego zanieczyszczenia atmosferyczne, bariery tłumiącej hałas, wzbogaca powietrze w tlen i biologicznie aktywne fitoncydy, osłania przed uciążliwymi wiatrami, ożywia pionową i poziomą wymianę powietrza, a także wpływa pozytywnie na estetykę i krajobraz.

Roślinność wpłynie pozytywnie na stan jakości powietrza atmosferycznego głównie poprzez pochłanianie zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz przez wydzielanie fitoncydów. Usuwanie zanieczyszczeń gazowych z atmosfery odbywa się w procesach osadzania substancji toksycznych na powierzchni roślin oraz absorbowaniu zanieczyszczeń pochodzących z silników spalinowych. Absorbowanie zanieczyszczeń tego rodzaju zależy od gatunku i wielkości drzewa, struktury przestrzennej izolacyjnego pasa zieleni, warunków klimatycznych itp. Oczyszczanie powietrza z pyłów przez roślinność polega na osadzaniu i przyczepianiu się zanieczyszczeń na powierzchni igieł lub liści, skąd są one usuwane do podłoża przez opady atmosferyczne.

W procesie filtrowania znaczenie ma także szerokość powierzchni zajętej przez zieleni wysoką oraz stopień jej zwarcia. Zwarte zadrzewienia stanowią barierę dla mas powietrza i są przez nie omijane górą. Powoduje to kumulowanie się zanieczyszczeń pyłowych przed ścianą terenu zalesionego. W związku z tym optymalne są zadrzewienia o zwarcu luźnym, umożliwiającym przepływ powietrza zarówno nad drzewostanem, jak i przenikanie przez jego wnętrze. Również niska zieleni miejska, często rozwinięta na większych powierzchniach jako trawnik, pełni funkcję filtra zanieczyszczeń powietrza. Na trawnikach osadza się dość znaczna ilość pyłu z warstw przyziemnych powietrza. Trawniki zapobiegają także wtórnemu pyleniu z podłoża, które w warunkach miejskich jest bardzo uciążliwe.

Teren zieleni spowoduje zatrzymanie części wód opadowych i roztopowych, które bez obecności roślinności byłyby odprowadzone do kanałów kanalizacji deszczowej. Wpłynie również pozytywnie na jakość odprowadzanych wód. Drzewa powodują zatrzymanie wody w strefie korzeniowej oraz pod koroną (w resztkach organicznych) i magazynują wodę w swoich tkankach. Drzewa, zwłaszcza szybko rosnące i głęboko ukorzenione, wpływają na polepszenie jakości wód podziemnych dzięki procesom detoksyfikacyjnym, m.in. przez oczyszczanie wody z metali ciężkich.

Obszar zieleni będzie środowiskiem życia dla zwierząt wzbogacających bioróżnorodność biologiczną i będących wskaźnikiem stanu środowiska siedlisk, w których mieszkamy.

Należy również pamiętać, iż drzewa przy miejscach postojowych przez zacienianie koronami samochodów wpływają na obniżanie temperatury parkingów i częściowo redukują emisję węglowodorów, ulatniających się ze zbiorników paliwa i przewodów.

Teren zieleni poprawi estetykę analizowanego obszaru oraz terenów sąsiednich. Wpłynie również pozytywnie na dobra kultury.

Wprowadzony teren zieleni wpłynie pozytywnie na ludzi, poprzez podniesienie jakości walorów rekreacyjnych. Urządzone tereny zieleni przyczyniają się do obniżenia poziomu stresu, napięcia przemocy i agresji oraz pomagają zacieśniać więzi społeczne.

Nie przewiduje się żadnego bezpośredniego lub pośredniego wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

1. Tereny dróg publicznych (KD1, KD2, KG, KZ). 2. Teren parkingu (P).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	-	+	-	-

Ludzie	+	-	-	-
Fauna	-	+	-	-
Flora	-	+	-	-
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	+	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	-	+	-	-
Zabytki	+	-	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Wydzielenie ciągów komunikacyjnych jest nieodzownym elementem każdego zainwestowania i zagospodarowania terenu. Głównym uzasadnieniem dla budowy, przebudowy lub rozbudowy drogi, skrzyżowania, węzła lub innych obiektów drogowych są zazwyczaj korzyści ekonomiczne i społeczne odnoszone przez mieszkańców i użytkowników.

Projektowane ciągi komunikacyjne zostały wydzielone w miejscach istniejących, co pozwoli na zachowanie obecnych walorów środowiska bez możliwości ich pogorszenia.

Teren parkingu został wydzielony w miejscu zabudowanym i zagospodarowanym – obecnie znajdują się tam parking, place do nauki jazdy oraz droga dojazdowa do obiektów sportowych.

Analizując ustalenia projektu planu nie przewiduje się negatywnych oddziaływań na środowisko, ponieważ projektowane ciągi komunikacyjne zostały wydzielone w miejscach istniejących.

Uwzględniając lokalizację nowych obiektów oraz projektowane rozwiązania, oddziaływania na środowisko występujące na etapie budowy i eksploatacji przedsięwzięć mogą mieć charakter określony w poniższej tabeli.

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
Bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi. - „Wytwarzanie” odpadów, w tym możliwość wystąpienia odpadów niebezpiecznych. - Pylenie powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich i obiektów w budowie. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami. - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości poboru wody. - Wzrost ilości poboru energii elektrycznej. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów. - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania.

Pośrednie	– Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania.	– Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. – Generowanie zwiększonej ilości odpadów.
Wtórne	– Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania.	– Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania.
Skumulowane	– Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania.	– Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania.
Krótkoterminowe	– Hałas „budowlany”. – Zanieczyszczenie powietrza spalinami i pyłami. – Odpady budowlane.	– Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z organizacją „impresz” na obiektach sportowych.
Długoterminowe	– Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.	– Lokalne zmiany jakości krajobrazu. – Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania.
Stałe	– Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.	– Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania.
Chwilowe	– Powstanie odpadów „budowlanych” oraz nasypów gruntu z wykopów. – Zwiększony ruch pojazdów. – Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi i ruchem pojazdów.	– Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z organizacją „impresz” na obiektach sportowych. – Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania.

W odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska oddziaływania ustaleń projektu planu będą następujące:

Element środowiska	Etap budowy	Etap eksploatacji
Ludzie	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe, odwracalne.	– Oddziaływania będą zarówno czasowe jak i stałe, bezpośrednie, nieodwracalne, pozytywne.
Fauna	– Oddziaływania będą bezpośrednie, długookresowe.	– Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, pozytywne.
Flora	– Oddziaływania będą bezpośrednie.	– Oddziaływania będą stałe, znaczące, pozytywne.
Powierzchnia ziemi i warunki gruntowo – wodne	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowania.	– Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, nieodwracalne w obszarze zainwestowania.
Wody	– Oddziaływania będą bezpośrednie, nieznaczące.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, pozytywne.
Powietrze	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne.	– Oddziaływania będą krótkookresowe, bezpośrednie.
Hałas i wibracje	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, długookresowe, zmienne w zależności od pory

		roku.
Zabytki i dobra kultury	– Oddziaływania będą okresowe, bezpośrednie.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, znaczące, długookresowe, pozytywne.
Krajobraz	– Oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, krótkookresowe.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, długookresowe, pozytywne.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie zanieczyszczeniom środowiska oraz racjonalne kształtowanie środowiska i gospodarowanie zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju zgodnie z art. 3 ust. 13 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zm.). W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza.

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zm.) pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa; natomiast zgodnie z art. 75 ust. 4 zakres obowiązków w zakresie kompensacji określa właściwy organ administracji w pozwoleniu na budowę. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.) przesłanką kompensacji przyrodniczej, jeżeli przemawiają za tym konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym, i wobec braku rozwiązań alternatywnych, jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może jedynie wpłynąć na zasoby przyrodnicze (elementy środowiska przyrodniczego), a nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 353),

rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów, materiałów planistycznych i przeprowadzonych badań terenowych wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE

W wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu przy ul. W. Leonharda w Olsztynie nie przewiduje się jego negatywnego oddziaływania na środowisko.

Z punktu widzenia skutków ustaleń projektu planu dla środowiska, a w szczególności warunków życia okolicznych mieszkańców oraz przyszłych użytkowników obiektów sportowych, rekreacyjnych i usługowych, przy założeniu zastosowania rozwiązań ochronnych i sformułowanych zasadach zagospodarowania, nie ma podstaw do kwestionowania proponowanych rozwiązań i ustaleń zawartych w dokumencie.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXXVI/643/13 Rady Miasta Olsztyna z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu przy ul. W. Leonharda w Olsztynie.

Organ opiniujący powinien mieć na względzie, że niniejsza Prognoza oddziaływania na środowisko *Projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu ul. W. Leonharda w Olsztynie* odnosi się do terenu objętego obowiązującym planem miejscowym pn.: *Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego CENTRUM SPORTOWEGO przy Al. M. J. Piłsudskiego w Olsztynie* uchwalonym Uchwałą Nr XXIV/436/12 Rady Miasta Olsztyn z dnia 27 czerwca 2012 r. Ustalenia projektu planu mają na celu wprowadzenie nowych uregulowań respektujących wymogi ochrony przyrody i środowiska.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOŚ.411.51.2013.MT.1 z dnia 28 czerwca 2013 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.46.2013.SG z dnia 14 czerwca 2013 r.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiałyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; ostatni, czwarty zawiera ustalenia końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział 1 – Przepisy wstępne, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - wyjaśnienie pojęć użytych w treści uchwały,
- Rozdział 2 – Ustalenie dotyczące wszystkich terenów objętych planem, zawierający:
 - oznaczenia symboli literowych i opis przeznaczenia terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, oraz wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony środowiska i przyrody oraz zasad ochrony i kształtowania krajobrazu,

- opis ustaleń dotyczących zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej,
- opis ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania,
- opis ustaleń dotyczących granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych,
- opis ustaleń dotyczących zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości,
- opis ustaleń dotyczących szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,
- opis ustaleń dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- opis ustaleń dotyczących stawki procentowej stanowiącej podstawę do określenia opłaty (...),
- opis ustaleń dotyczących organizacji imprez masowych,
- opis sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
- opis dopuszczalnego dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenu i użytkowania istniejących obiektów,
- ustaleń dotyczących inwestycji celu publicznego w rozumieniu przepisów art. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- Rozdział 3 – Ustalenia szczegółowe – karty terenu, zawierający:
 - karty terenów dla poszczególnych terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi i oznaczonymi symbolami,
- Rozdział 4 – Postanowienia końcowe.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące jednostki funkcjonalno – przestrzenne przeznaczone pod:

1. Tereny sportu i rekreacji (US1, US2)
2. Tereny zabudowy usługowej (U)
3. Tereny placu przestrzeni publicznej (PPP)
4. Tereny zieleni urządzonej (ZP)
5. Tereny dróg publicznych (KD1, KD2, KG, KZ)
6. Teren parkingu (P).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określa się przeznaczenie podstawowe i/lub dopuszczalne terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza przeznaczenie funkcjonalne, które jest przeważające na danym terenie, zarówno w zakresie powierzchni zabudowy, jak i kubatury,
- przeznaczenie dopuszczalne – oznacza przeznaczenie terenu, które uzupełnia przeznaczenie podstawowe, w zakresie i na warunkach określonych w ustaleniach szczegółowych planu, lub występuje zamiennie.

W granicach obszaru objętego projektem planu w celu ochrony wartości przyrodniczo – krajobrazowych wprowadzono ważne zasady zagospodarowania polegające między innymi na:

- Ustaleniu zasad realizacji obiektów małej architektury, umieszczania tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń.
- Nakazie stosowania rozwiązań systemowych obejmujących różne elementy małej architektury, tworzące spójnie zagospodarowaną przestrzeń terenów zieleni, otoczenia budynków, terenów komunikacji.
- Zakazie realizacji boksów garażowych.
- Określeniu zasad lokalizacji miejsc postojowych dla rowerów.
- Zakazie lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².
- Dopuszczeniu organizacji imprez masowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

- Nakazie realizacji infrastruktury technicznej zgodnie z zasadą: elementy naziemne i nadziemne infrastruktury realizować jako elementy harmonijnie wkomponowane w zagospodarowanie terenu i zabudowę.
- Nakazie zachowania w możliwie jak największym zakresie istniejącej zieleni, ze szczególnym uwzględnieniem zespołu zieleni w rejonie północnej elewacji basenu, stanowiącej zielony łącznik między placem publicznym a parkiem im. J. Kusocińskiego.
- Zakazie lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem zaplecza budowy, obiektów wystaw i imprez oraz obiektów dopuszczonych ustaleniemi szczegółowymi wg kart terenów.
- Nakazie odprowadzania ścieków bytowych z budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi do miejskiej kanalizacji sanitarnej, w oparciu o istniejący system kanalizacji komunalnej. W przypadku prowadzenia usług gastronomicznych, ścieki, przed wprowadzeniem do miejskiej kanalizacji sanitarnej należy podczyścić w separatorze tłuszczów. Nakazie odprowadzania ścieków komunalnych poprzez system kanalizacji sanitarnej do oczyszczalni ścieków „Łyna”.
- Nakazie zagospodarowania odpadów zgodnie z właściwymi uchwałami Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn.
- Nakazie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do systemu kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji; wody opadowe i roztopowe z pozostałych powierzchni w granicach nieruchomości należy odprowadzić do gruntu, po uprzednim rozpoznaniu wodochłonności podłoża; dla nawierzchni utwardzonych należy stosować materiały i technologie umożliwiające wsiąkanie wód w podłoże; w przypadku braku możliwości odprowadzenia wód do gruntu, należy odprowadzać je do sieci kanalizacji deszczowej.
- Nakazie zaopatrzenia w wodę obiektów budowlanych z istniejącej sieci wodociągowej, poprzez jej rozbudowę, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych.
- Ustaleniu dopuszczalnych poziomów hałasu dla chronionych terenów zainwestowanych odpowiednio do obowiązujących rozporządzeń wykonawczych do ustawy prawo ochrony środowiska: dla terenów US, U, P – jak dla terenów w strefie śródmiejskiej; dla terenów ZP, PPP – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.
- Nakazie zaopatrzenia w ciepło projektowanej zabudowy z sieci cielnej lub z indywidualnych źródeł ciepła, przy stosowaniu do celów grzewczych i technologicznych paliwa charakteryzującego się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosowania do ich spalania urządzeń charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności; dopuszcza się także rozwiązania wykorzystujące energię elektryczną lub odnawialne źródła energii.
- Nakazie zaopatrzenia w gaz przewodowy z istniejącej sieci gazowej niskiego lub średniego ciśnienia poprzez jej rozbudowę; należy zachować normatywne odległości projektowanych obiektów i urządzeń od sieci gazowej, na podstawie właściwych przepisów.
- Nakazie zaopatrzenia w energię elektryczną z istniejącej sieci elektroenergetycznej po rozbudowie i przebudowie; stacje transformatorowe i rozdzielnice elektryczne należy umieszczać w liniach rozgraniczających dróg, na terenach zabudowy, zieleni lub wbudować w istniejącą lub projektowaną zabudowę; zapewnić dojazd ciężkim sprzętem i dostępność eksploatacyjną; linie elektroenergetyczne należy projektować jako podziemne.
- Nakazie zaopatrzenia odbiorców w łącza telefoniczne z istniejącej sieci telekomunikacyjnej zgodnie z przepisami odrębnymi; linie

telekomunikacyjne należy projektować jako podziemne; rozdzielnice telekomunikacyjne należy umieszczać w liniach rozgraniczających dróg, zieleni lub wbudować w istniejącą lub projektowaną zabudowę.

- Ustaleniu minimalnej liczby miejsc do parkowania dla poszczególnych obiektów.
- Wprowadzeniu zapisu, że zagospodarowanie terenu objętego projektem planu powinno być podporządkowane wymogom ochrony ilościowej i jakościowej wód podziemnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 Olsztyn.
- Dopuszczeniu dotychczasowego zagospodarowania terenu i użytkowania istniejących obiektów, do momentu zagospodarowania terenu zgodnie z planem, z możliwością etapowania inwestycji.

W ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że dojazdy do terenu objętego planem należy realizować z istniejących, przyległych do obszaru opracowania ulic: al. M. J. Piłsudskiego i ul. W. Leonharda, poprzez drogi dojazdowe, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących dróg pożarowych; wyjazd z basenu oraz drogi pożarowe dopuszcza się na terenie PPP i ZP.

W granicach terenu objętego projektem planu wyznaczono tereny przestrzeni publicznych tj.: teren zieleni urządzonej oznaczony symbolem ZP; teren placu przestrzeni publicznej oznaczony symbolem PPP, tereny dróg publicznych oznaczone symbolami KD, KG i KZ, ogólnodostępne ciągi komunikacji pieszej i ciągi komunikacji pieszo-rowerowej oraz ogólnodostępny obszar związany z obiektami użyteczności publicznej, w tym zagospodarowanie terenu wokół obiektów sportowych, np. przestrzeń wokół stadionu tzw. promenada.

W granicach obszaru objętego projektem planu do zadań dla realizacji celów publicznych zaliczono budowę i utrzymanie:

1. publicznych obiektów sportowych;
2. dróg publicznych, placu przestrzeni publicznej, ciągów pieszych, dróg rowerowych;
3. parku (ZP);
4. obiektów i urządzeń transportu publicznego i łączności publicznej;
5. zewnętrznych sieci, obiektów i urządzeń technicznego uzbrojenia terenu w zakresie zaopatrzenia w wodę, energię i gaz oraz odprowadzania ścieków i wód opadowych.

W punkcie 1.4 dokumentu przedstawiono w formie tabelarycznej zmiany w zagospodarowaniu obszaru tj.: różnice pomiędzy projektowanym planem a obowiązującym planem.

W punkcie 1.5 prognozy dokonano analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym oraz w punkcie 8 prognozy do dokumentów opracowywanych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

Określając wpływ ustaleń realizacji projektu planu na stan środowiska i zdrowie ludzi posłużono się metodą macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,

- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Punktem wyjściowy do prognozowania zmian w środowisku w wyniku realizacji zapisów ustaleń projektu planu jest przedstawienie w punkcie 5 prognozy istniejącego stanu środowiska.

Obszar objęty projektem planu obejmuje powierzchnię około 14 ha. Teren od wschodu ograniczony jest ulicą Władysława Leonharda, od południa aleją Marszałka Józefa Piłsudskiego, od północy – istniejącą ulicą osiedlową; od zachodu omawiany teren przylega do budynku basenu oraz Parku im. Janusza Kusocińskiego. W sąsiedztwie przedmiotowego terenu znajduje się zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, zabudowa przemysłowa i usługowa, zabudowa garażowa oraz obiekty użyteczności publicznej. Ponadto od strony północno-zachodniej teren sąsiaduje z parkiem im. Janusza Kusocińskiego. Omawiany teren z uwagi na położenie w ścisłym śródmieściu miasta jest przekształcony antropogenicznie. W części północnej teren zabudowany jest obiektami sportowymi (t.j.: stadion piłkarski wraz z zapleczem technicznym, boisko trawiaste (treningowe)) oraz obiektami infrastruktury komunikacyjnej (miejsca parkingowe, utwardzone wybetonowane place wykorzystywane jako „place do nauki jazdy” oraz droga osiedlowa); w części południowo-wschodniej terenu znajduje się ogrodzony zaniedbany teren, częściowo wybetonowany; w części zachodniej i centralnej terenu znajduje się tereny otwarte, urządzone – tereny zieleni urządzonej stanowiące kontynuację parku im. Kusocińskiego, schody stanowiące dojścia do obiektów sportowych.

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U 2013 poz. 1235 z późn. zm.) oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu tej zmiany planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Z uwagi na skalę opracowania oraz oddalenie od granic kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Z uwagi, że teren objęty projektem planu położony jest w śródmieściu miasta, w sąsiedztwie terenów zabudowanych i zagospodarowanych, realizacja projektu planu nie wpłynie w żaden sposób na obszary objęte prawnymi formami ochrony przyrody.

Teren objęty projektem planu stanowi ważny zasób w strukturze przestrzennej miasta Olsztyna wynikający z obecnego sposobu zabudowy (obiektami sportowymi), usytuowania w śródmieściu miasta, wzdłuż jednych z głównych ciągów komunikacyjnych, w bezpośrednim sąsiedztwie parku miejskiego i obiektów użyteczności publicznej. Opracowanie planu miejscowego pozwoli na zaprojektowanie obiektów sportowych i usługowych wraz z ciągami komunikacyjnymi, w taki sposób aby wkomponować je w otoczenie.

W wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu przy ul. W. Leonharda w Olsztynie nie przewiduje się jego negatywnego oddziaływania na środowisko. Z punktu widzenia skutków ustaleń projektu planu dla środowiska, a w szczególności warunków życia okolicznych mieszkańców oraz przyszłych użytkowników obiektów sportowych, rekreacyjnych i usługowych, przy założeniu zastosowania rozwiązań ochronnych i sformułowanych zasadach zagospodarowania, nie ma podstaw do kwestionowania proponowanych rozwiązań i ustaleń zawartych w dokumencie.